

SÓLLER

SABADO 19 DE JUNIO DE 1982

PRECIO: 25 PTAS.

(3a. EPOCA) Depósito Legal: P.M. 280-1958. Núm.: 4970

LA DIRECCION GENERAL DE MINAS OTORGA PERMISO AL «FORN DES GUIX»

(INFORMA PLOURA)

ES FORN DES GUIX — La Dirección General de Minas, dependiente del Ministerio de Industria y Energía ha cursado notificación al Ayuntamiento de Sóller de haber otorgado permiso de explotación de la cantera a cielo abierto des Forn des Guix.

No ha causado sorpresa esta noticia por esperarse que así ocurriese, si bien el Ayuntamiento no ha agotado los recursos para impedir la apertura de la cantera. Es de suponer que en el próximo Pleno el Alcalde informe más ampliamente sobre este asunto que en varias ocasiones ha movilizó a nuestra ciudadanía.

AUMENTO DE PLANTILLA — A pesar de los muchos parados que figuran en lista solo tres aspirantes se presentaron para cubrir cuatro plazas de Auxiliares de Policía Municipal, con contrato hasta el 14 de Diciembre próximo.

Los tres aspirantes, Andrés J. Vivas Muñoz, Gabriel Sampol Garau y Miguel A. Castelo López,

fueron admitidos y ya están prestando servicio.

EL SOLAR DEL KIOSKO — Según referencias, el próximo lunes empezarán las obras de adecentamiento del solar del recientemente demolido kiosko de la playa, convertido ahora en aparcamiento, que era lo que se quería evitar. Es de suponer que pronto veamos los bancos y jardineras en vez de los vehículos que a diario lo ocupan.

OFICINA DE INFORMACION EN EL PUERTO — La semana próxima se abrirá, solo por las mañanas, la Oficina de Información y Turismo del Port, en el local anejo a la Escuela Nacional. Probablemente los tres Auxiliares de la Policía Municipal recientemente contratados presten sus servicios en la barriada marinera. Esta es la primera fase de esta nueva oficina y hay el proyecto de ir ampliando los servicios municipales, incluso los de recaudación de arbitrios, lo cual proporcionará más facilidades a los residentes del Port.

AIDA BALLESTER MISS SOLLER 82

★ Antonia Serra y María Valentín, Damas de Honor

La pasada semana se celebró en nuestro Puerto, y en la Discoteca El Patio, la elección de Miss Sóller 1982. En esta ocasión concursaron trece bellas señoritas. Las candidatas realizaron tres pases, con vestido de calle, short, i traje de baño. Finalizado el pase y de acuerdo a las puntuaciones del jurado, que presidía el Sr. Alcalde, junto con su hija María José, Pedro Prieto, de "Ultima Hora", Sergio Rodrigo, "Mallorca Press", Guillermo Soler, "Diario de Mallorca", Miguel Oliver, "El Día", María Vázquez, "Semanario Sóller", y presentado por el popular locutor de Radio Popular, Toni Gomez, resultó ganadora, Miss Sóller 1982, la bella Aida Ballester López, de 17 años, con 193 puntos. Proclamadas damas de honor Antonia Serra Garrido, 162 puntos, y María José Valentín Batista con 161 puntos.

Como se puede apreciar la elección de damas de honor estuvo de lo más reñida.

Aida Ballester, Miss Sóller 1982, nació en Inglaterra. Poco después de su nacimiento sus padres emigraron a Australia estableciéndose en Sdney, donde permanecieron hasta hace dos años.

Aida es nacionalizada española. Habla correctamente el inglés, estudia alemán y domina perfectamente el castellano y el mallorquín.

La gran ilusión de la nueva Miss Sóller, es viajar, conocer mundo. Su profesión favorita es la de Azafata de vuelo. Pero de momento se

EN PAGINES
CENTRALS,
«ENTREVISTA
A L'ARXIDUC
LLUIS SALVADOR»

per Jaume Albertí

(Sigue en páginas interiores)

CUARENTA AÑOS
TRAS

20 de Junio de 1942

* En una reunión celebrada durante la presente semana en la Jefatura local del Movimiento por el Gremio Textil de Sóller, se trató de crear un plus por carestía de vida para promocionar a sus obreros un plus de salario diario a fin de que en estos momentos les sea más llevadera la vida económica y familiar. El Gremio manifestó su conformidad con las indicaciones del Jefe, acordándose que a partir de las próximas semanas se haría efectivo un plus de dos pesetas para los hombres y de una peseta para las mujeres por día de trabajo. Los otros Gremios serán convocados sucesivamente para

conseguir para esta localidad ese plus voluntario y transitorio.

* El martes por la tarde, un alegre repique de campanas anunció la llegada a esta ciudad del Arzobispo-Obispo de esta diócesis Dr. José Miralles Sbert para administrar el sacramento de la Confirmación a los niños y niñas de aquella. Fue recibido en el atrio del templo parroquial por el clero local y las autoridades y seguidamente procedió a la administración del referido sacramento a 46 niños y 36 niñas, en total, 82. En el referido acto actuaron de padrinos D. Damián Canals Pougin y Da. Francisca Rotger, de Colom.

* Se está procediendo a la reparación de la batería de acumuladores que posee la Compañía del Ferrocarril de Sóller para asegurar en lo

posible el servicio de tranvías con el Puerto. Aun cuando esta reforma no permita normalizar totalmente el servicio cuando se carezca de fluido eléctrico, sí permitirá en cambio evitar los paros durante las interrupciones con arreglo a la potencia de la batería. También asegurará el servicio de tranvías en las noches de los días en que hay espectáculos.

* Durante la presente semana se ha efectuado un reparto de patatas a razón de tres kilos por persona al precio de 2'95 ptas. los tres kilos, y otro de habas a razón de 200 gramos por persona al precio de 3 pesetas el kilo. También se efectúa un reparto de aceite, a razón de medio litro por persona, a 4'40 ptas. el litro.

* En el partido de fútbol jugado el pasado domingo en el Camp d'En Maiol, entre los equipos "C. D. Unión" y el "Sóller F.C.", el equipo local ganó el ascenso a segunda categoría al vencer a su rival por 3 goles a 0 en el transcurso de un partido muy disputado con el que ha cerrado brillantemente la temporada, con ocho partidos sin perder ninguno.

Con tal motivo han sido muy felicitados el Presidente del Club, Príncipe Fuad, que tanto se desvela para crear y mantener la actual pujanza del "Sóller" y su entrenador D. Antonio Miquel.

MISS SOLLER 82

(Viene de la página)

conforma con el empleo que tiene en una boutique de Magalluf.

La Organización de la elección de Miss Sóller estuvo a una brillante altura, como todas las que organiza Pedro Salas. Fue una lástima que no se presentara ni una señorita sollerica, para representar a su Ciudad.

Mari Vázquez
Fotos: Sergio Rodrigo.

A PARTIR DE DIA 21 DE JUNY FINS A DIA 30 DEL MATEIX QUEDA OBERT EL PLAÇ DE PRE INSCRIPCIO PER AL CURS 82-83 EN FORMACIO PROFESIONAL. NO PODEM ASSEGURAR PLA-A A QUI NO FACI L'OPORTUNA PRE INSCRIPCIO DINS EL TERME FIXAT. ANUNCIAM AIXIMATEIX QUE ESTA OBERTA LA PREINSCRIPCIO PER A PRIMER CURS DE SEGON GRAU BRANCA ADMINISTRATIVA. HORES D'OFICINA: 9.30 - 12.30 DEL MATI

PIANOS
TECNICO AFINADOR*
(PRESUPUESTOS GRATIS)
C/. Vives 12 A.

MUEBLES CASTAÑER
ARTICULOS CAMPO Y PLAYA

ROGAD A DIOS EN CARIDAD POR EL ALMA DE

Don Carlos Grauches Cardona

Que ha fallecido el día 16-6-82 a la edad de 71 años, en Palma habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica.
E.P.D.

Su afligida esposa María Sagreras Barceló; hijos: Carmen, Carlos y José Damián; hijas políticas: Margarita Cañellas y María Deyá; tía María Barceló; nietos; sobrinos y demás familiares al participar a sus amistades tan dolorosa pérdida, les ruegan le tengan presente en sus oraciones, por lo cual les quedarán sumamente agradecidos.

Casa mortuoria: Paseo Borne, 10 - Atico - SOLLER

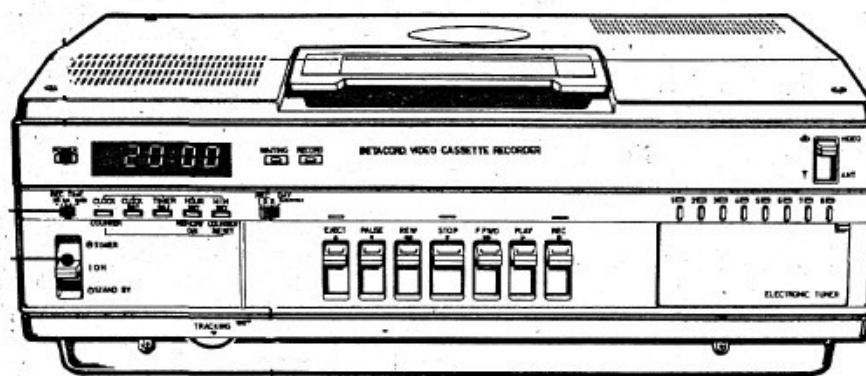
No se avisa particularmente.
El Excmo. y Rvdmo. Sr. Obispo de esta Diócesis, se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

SABA
EL QUE SABE, SABA

TELEVISORES
VIDEOCASSETTES
ALTA FIDELIDAD

Almacenes
Company

Avda. Jerónimo Estades, 3

VIDEO
BCORD

SANYO

Distribuidor Oficial:

Almacenes
Company

SÓLLER

Semanario de
Información
local

(3a Epoca)
Depósito Legal:
P.M.280-1958

Redac. y
Admón:
En Sóller:

San Bartolomé, 13
Tel: 630106
En Palma:
San Felio, 17
Tel: 216110

Fundado en 1885,
por Don JUAN
MARQUES ARBONA
Editado por
PEDRO SERRA
BAUZA

PRECIO 25 PESETAS

Director:

D. Miguel Marqués
Coll.

Director en
funciones:

Miguel Serra
Magraner

Jefe redacción:
Manuel Picó

Colaboradores:
Jaume Albertí
Andrés Arbona
Miguel Amengual
Miguel Castanyer
Vicenc Crespi
Muntaner
Nicolás Díez
Jaume Enseñat
Joan Estadés d
de Montcaire
M. Ferrá Martorell
Felicidad García
Miguel Gual
María Marqués
Joan Oliver
Toni Oliver
Plàcid Pérez
Vicenc Terrasa
Vicenc Pérez
María Vázquez
Pere Vicens
Antonio Socías Puig
Foto información:
Noguera
Foto deportes:
Deyá

COL. LOQUIS DES DISSABTE

per Miquel Ferrà i Martorell

Aquesta setmana hem pogut veure estadístiques. Sempre les ditzoses estadístiques. Aquest poder màgic dels símbols numèrics. Parlen d'establiments d'hosteleria que han hagut de tancar i d'altres que s'han convertit en cases d'apartaments. I és que el temps corre i lo que no es modernitza, mor o es fa figa.

—El moviment de passatgers Palma-Sóller ha augmentat a 690.358 turistes contra el 637.730 que hi hagué a l'any 1980. En canvi, el tramvia, Sóller-Port de Sóller ha baixat sensiblement. Com informa Josep M. Mateos a Balears de 918.545 passatgers a l'any 1972 s'ha passat a 684.708 passatgers en el 81. Així i tot, el nombre d'usuaris és prou notable. Esta clar que des de 1972 a ara han augmentat els cotxes i les motos, mentre el tramvia queda més pels turistes que l'estimen i l'aprecien com a cosa única, típica, pintoresca...

—Basta, basta... No t'engresquis...

—No tenguís por... Lo que també hauria d'esser objecte d'estadístiques és l'activitat dels delinqüents. No passa dia que un senti parlar de robatoris. L'altra dia, a la platja d'En Repic, prengueren la bossa i els calers a una estrangera. I pel

carrer, a una velleta, li arrabassaren una cadena d'or amb una estirada...

—A tu, jovent desocupat... ¿Que vols?

—¿I la situació sanitària? Es parla, es parla i poc es fa...

—Segons la III Trobada de Regidors del PSM i independents de Mallorca i Menorca s'arribà a la conclusió, al debat que tingué lloc al Monastir de Cura, de que s'ha de potenciar la sanitat municipal, crear centres comarcals de medicina preventiva, intensificar les inspeccions sanitàries, mèdiques i farmacèutiques i donar molta més atenció a la medicina assistencial local, subcomarcal i comarcal...

—¿I quina podria esser segons aquesta reunió monogràfica la solució per a Sóller?

—Està molt clar. La creació d'una Mancomunitat en vistes a crear d'una vegada l'ambulatori i serveis necessaris. Una mancomunitat. Però per arribar a tot això es precis oblidar rancúnies d'ideologies polítiques, gelosies de partit i anar, batles i retgadors, tots a una, siguin dretans, esquerrans o "llombrigols"...

—Calla! No faltis al respecte!

—Be. Lo que deia. Els polítics d'Escorca, Deià, Fornalutx i Bunyola es

podrien posar d'acord i pressionar tots junts a l'administració...

—No és mala idea.

—I lo mateix s'hauria de fer, també, dins el capítol sanitari, per a potenciar les depuradores...

—Parlem ara de cultura...

—¿D'arxius municipals, per exemple? Doncs mira,

el Consell ha concedit diverses subvencions als ajuntaments de Montuiri, Sineu i Capdepera per a dur a terme la tasca de reordenació dels arxius municipals... Política ben necessària a Mallorca...

—I per cert... Crec que Sóller te un deute amb homes que treballaren l'història local i que es mereixen molt be esser recordats per les generacions posteriors. Si giram l'esquena a la cultura ens deshumanitzam i si ens deshumanitzam, vol dir que tenim quatre potes... Crec que pocs hi tendrien que dir a dedicar l'homenatge que mereix la memòria d'aquell historiador que fou Francesc Perez Ferrer i aquell altre, descendent de sollerics, que havia nom Antoni Pons. Un home investiga tota la vida, es crema els ulls en el arxius, reconstrueix l'història dels nostres avantpassats, perquè després, el món de la política, li fassi l'obsequi d'una rotunda indiferència... No hi ha dret!

—Es que n'hi ha que el marge de l'obra important que un pugui haver fet, abans de donar la ditada de mel, demanen... ¿I qui és aquest? ¿I d'on li diuen? ¿I que tenia amics o enemics? ¿Quants de vots perdrem si li posam la corona de llorer...? ¿I que valdrà molt dedicar-li un carrer o pintar-li un retrat...?

—Trist.

—Trist però és així.

MINIPOLITICA

per Plourà

E S Q U E R R A SOLLERICA — Quiero tranquilizar a mi lectorado y a parte del electorado haciéndoles saber que el Teniente de Alcalde ANDRES PIZA, a pesar de su postura de rebeldía de no asistir a los Plenos en cuya orden del día no figuren ruegos y preguntas, sigue concurriendo a las convocatorias de la Comisión Permanente. O sea que continúa cumpliendo la parte más importante de sus obligaciones. El otro miembro de E.S., mi camarada el P.C.E. PEP MORENILLA, sigue, tranquilo, en su sillón rojo (pero menos), sin decir ni "toxe ni moxe". Lo que se dice una posición cómoda, que de oposición no tiene nada. Así que, a mi modo de ver, salvo ínfimos detalles, el Ayuntamiento está como balsa de aceite.

Me veo en el caso de rectificar en el sentido de que con la democracia el no asistir a los plenos no es motivo de desdoro. Esto era antes, cuando gobernaba El General y los concejales no cobraban por sus funciones. En buen hora nos libramos de su tiranía, caramba.

Una vez más ruego al Alcalde que vuelva a incluir ruegos y preguntas en el próximo pleno. Se dice que es un asunto muy personal y que un sector muy importante de U.C.D. no comparte su criterio. Me

dice mi corazoncito que Es Batle abrirá el suyo, y que en el próximo pleno contestará a los ruegos y preguntas con tal que no sean de lo más incordiante. Para evitar que con la canigula se caldeen los ánimos, en Agosto habrá vacaciones consistoriales.

SOLTERONES DE ORO.— Mientras en nuestro plácido valle tenemos dificultades para encontrar "el solleric de l'any", el diario U.H., de Ciutat, selecciona nada menos que a diez Solteros de Oro (de la isla) y entre ellos a nuestro estimado compañero, colaborador de este semanario, el caballero/hidalgo JUAN E S T A D E S D E MONTCAIRE, al que felicitamos muy cordialmente por la nueva distinción de que ha sido objeto. De él sabemos de sus deseos de dejar cuanto antes su soltería, pero a los nueve restantes creemos que no los pesca ni la mismísima Miss Universo. La razón está en que más que solteros se han seleccionado "solterones" y es más que sabido que el varón capaz de resistir, sobrepasando la cota de los 30 sin caer en la trampa, se vuelve escurridizo como la anguila. Claro que ellos se lo pierden y se quedan sin experimentar que nada hay más hermoso, en este valle de lágrimas, que las delicias de un matrimonio mal avenido.

Crónicas de Televisión

por Toni Oliver

QUINA PANXADA DE PILOTES!

Y ustedes saben que uno no es precisamente sospechoso de anti-fútbolismo. Más bien nos gusta más un buen partido, que a un ucedista presumir de "centro". Pero seamos mesurados, pardiez. De acuerdo que el Mundial es un acontecimiento de gran relieve. De acuerdo que, teóricamente al menos, en varias generaciones no se verá otro Mundial en España. De acuerdo en que las 24 selecciones se supone que son lo mejorcito de por ahí (aunque sobre esto no caben muchas matizaciones). Pero el querer endilgarnos 40 y pico de partidos en menos de un mes, es demasiá. Añadamos a ello los programas especiales de las 13.30 y

23.15.

TOTES SES MASSES FAN MAL

Y si lo que se quiere es fomentar la afición al fútbol, justamente conseguirán el efecto contrario. Nos hartaremos de partidos, y no todos serán buenos, claro, con lo que el que caiga en un par de malos de solemnidad (y el mismo de inauguración no fue precisamente modélico) verá crecer el "síndrome de rechazo". Como aquel mozuelo que se pirraba por los dulces, y al entrar de aprendiz en una pastelería, se le autorizó a tal "jartá" que nunca más los probó en su vida. ¿Por qué, señores de TVE, no han tenido un poco de mesura, y seleccionado los 10. 15 partidos mejores ofreciendo lo mejor en

forma de resumen de los demás.

"YO TAMBIEN HUYO DEL MUNDIAL" (Forges)

Por otra parte, tenía que haberse pensado en aquellos que no disfrutan del espectáculo balompédico. Y que son muchos más de los que nos creemos. Y preparar, simultáneamente a los partidos, y por la otra Cadena, programas realmente atractivos, pensando en todo el mundo.

EL HUMOR INGLES

Por segunda vez, se transmitió el sábado último un programa de montaje, galardonado en algún festival televisero, de la serie británica "Esto no son las noticias de las nueve". Sería muy interesante que se transmitieran todos los programas de la serie, o al menos una buena parte, ya que la inteligencia de este tipo de humor proporciona unos ratos de auténtica hilaridad, sobre todo en "spots" y chistes visuales de corta duración, que relaja y distrae, que es lo que realmente necesita el telespectador medio.

NOTICIES DEL CONSELL

VISITA DEL PRESIDENT PUJOL A SOLLER

DIA 23

10'40 h. Salida en tren en direcció a S' o ller.
11'40 h. Llegada a Sóller y recepció en el Ayuntamiento.
12'30 h. Salida en tranvia especial en direcció al Puerto.
13'00 h. Llegada al Puerto y embarque con destino a Tuent y La Calobra.
14'00 h. Llegada a La Calobra. Visita a pié al Torrent de Pareis.
16'00 h. Regreso a Palma por Valldemossa.
17'00 h. Llegada a Valldemossa. Visita a Sa Cartoixa y pequeño concierto.
18'00 h. Salida en direcció a Palma.
18'30 h. Llegada a Palma. Respectivas residencias.
20'00 h. Rueda de Prensa en la Sede del Consulado del Mar.
20'30 h. Cena de despedida ofrecida por el President de la Generalitat.

CARTAS AL DIRECTOR

Sr. Director del Semnario "SOLLER"

Sr. Director:

Al leer la carta del Concejal de Sólter D. Juan Pascual últimamente publicada en el periódico de su digna dirección titulada "Replica a Ana Colom", me pregunté como era posible que una persona que ostenta un cargo público pudiera decir tantas falsedades — más aún, calumnias — en tan corto espacio.

Le agradeceré, Sr. Director, tenga a bien publicar estas líneas, pues aunque sé que "de las mentiras algo queda", me interesa aclarar algunos puntos, ya que por la profunda amistad de toda la vida, tanto mía como de toda mi familia nos une a Ana Colom, nos ha dolido lo publicado.

Todas las personas tenemos nuestros defectos y A.C. tendrá los suyos — el justo cae siete veces al día —. Pero de ahí a cargar impunemente cosas no ciertas, va un abismo. No me voy a poner en el asunto de los contadores de agua, pues me faltan en este momento datos concretos, pero de lo que estoy segura es de la profunda honradez de Ana Colom y me supongo que ella tendrá pruebas de las falsedades publicadas en la carta aludida. En cuanto a las supuestas intenciones atribuidas a mi amiga, si el Excmo. Ayuntamiento de Sólter y Vd. D. Juan Pascual prefieren olvidar el llamado "infausto show", su carta demuestra lo contrario, y en cuanto al "ostracismo es más democrático", pobre es la idea que tienen Vds. de la auténtica Democracia. Y si no, léase Vd. detenidamente el texto de la Constitución y quizás comprenda cuán lejos están del verdadero espíritu y letra de la misma.

Pero vayamos a las calumnias graves estampadas en negro sobre blanco en la carta publicada. Puedo afirmar que la madre de Ana Colom no está acogida a beneficencia. Es cierto que pasa el día y come al mediodía, cinco días a la semana, en la Casa Hospital, pues sus familiares, trabajando todos, no la pueden atender debidamente. Pero los sábados, domingos y festivos los pasa con la familia.

Más le diré D. Juan Pascual, aunque los hechos aludidos, particularmente los que atañen a la situación de la madre de mi amiga fueran ciertos, sería de muy poca ética el publicarlos. Máxime no siendo ciertos. La Constitución, en su Art. 18, no. 1 y otros dice textualmente: "Se garantiza el derecho al honor, a la intimidad personal y familiar y a la propia imagen".

Meditelo por favor D. Juan Pascual antes de volver a coger la pluma. Es su obligación por su condición de edil representante del

pueblo de un lugar tan hermoso como es Sólter.

Muy agradecida, Sr. Director, por su atención, le saluda atentamente:

Paulina Truyol Serra

Sólter, 7 de Junio de 1982

Sr. Director:

Agradeceremos publique estas líneas en su periódico.

Somos vecinos y amigos de Ana Colom y de su madre y sentimos una gran indignación por lo publicado por el Sr. Pascual Castañer en los periódicos Diario de Mallorca y Sólter del pasado 29 de Mayo.

Lo hecho por el Sr. Pascual muestra una falta total de respeto humano, a más que lo que dice con referencia a la madre de Ana Colom no es cierto. Esta Sra. de 89 años va a almorzar todos los días excepto domingos y festivos, a la Residencia l'Hospital, y pasa la tarde agradablemente con las religiosas que la rigen y la compañía de otros residentes, mientras las obligaciones laborales de sus hijos los retienen fuera de casa.

Todos los firmantes podemos asegurar que Ana Colom es persona responsable, correcta y servicial y que nunca ha creado ningún problema de convivencia.

Atentamente le saludan José Cañellas Felipe Palou Catalina Ramón Juan Bisbal Catalina R. Poll Catin Navarro Guillermo Ramón Ma Rosa Rotger Catalina Crespi Catalina Rotger Antonia Aguiló María Noguera Margarita Bibiloni Rosita Oliver y Coloma Palou, Calle del Mar. 83 - 2o

NUMEROS CANTAN

Sr. Director: Aludido en la totalidad de las cartas abiertas — honor inmerecido — publicadas en el "Sólter" del 12 del corriente, en justa réplica, intereso la inserción de la presente, que anticipadamente le agradezco.

Juan Pascual — Mar 48

PARA ANA COLOM, AMIGAS Y SERVIDORAS

Los "Ruegos y Preguntas" en los Plenos del Ayuntamiento, deben de ser y referirse a Temas de interés general u cuya respuesta no sea ya conocida por el Concejal que las formule, protagonismos aparte y muchísimo menos en descrédito de la

Corporación o de sus miembros. Todos los puntos interesados por Ana Colom, obtienen satisfactoria respuesta, sencillamente preguntándolo en las Oficinas de Recaudación del Ayuntamiento, sin necesidad de insultos ni la quisquillosa insistencia, que en forma sibilina hace gala nuestra Concejala referida. Dejando pues lo esotérico de lado, clara y diáfana, paso a informar los datos interesados por Ana Colom, facilitados por dichas Oficinas, rogando a la Concejala, así como a cualquier persona interesada en ello, se sirva comprobar los datos que siguen:

1.- Desde el 1 de Mayo al 30 Nbre 1976, los contadores de Urb. Costa Atalaya, registraron 24.552m3 de Agua, en lugar de los 33.858 m3 citados por Ana Colom.

2.- Que los gastos en 1976, que cita en el correlativo, no suman 494.095 Ptas sino únicamente 349.059. La diferencia es de 145.000 ptas.

3.- Que en 13 Dibre 1975, Joaquín Alcover y otros, se comprometieron a satisfacer el importe del agua que se suministraría a dicha Urbanización, y en Diciembre 1977, al hacerse cargo de la administración Juan Pascual y otros o sea al traspasarle su mandato la Ana Colom, se adeudaban al Ayuntamiento la cantidad de 371.520 ptas, impagadas aún 296.520 pesetas, que considero deben de liquidar Ana Colom y otros, antes de seguir hablando de AGUA.

4.- Las cantidades pagadas por Ana Colom al Ayuntamiento en 1976, ella misma dice y es cierto, que sólo pagó 120.000 pesetas.

5.- Las cantidades que ha pagado Juan Pascual al Ayuntamiento, como admor. de dicho suministro a Costa de Atalaya, son: A CUENTA 1.977: 75.000 ptas. AÑO 1978: 160.408 ptas. AÑO 1979: 168.098 ptas. AÑO 1980: 115.502. AÑO 1981: 1er semestre: 42.700 ptas. Y pago a D. Bm. Albertí, c/ Noguera, por motores: 150.978 ptas.

6.- Que Ana Colom y los otros, dejaron dicha administración porque no les pagaban los usuarios. Por ello les ruego, sean los primeros en pagar, para que el ejemplo cunda y con la ayuda de todos, consigamos salir adelante.

Para las demás firmantes epistolares, al ser las misivas vacías de contenido, inocuas, sólo cabe destacar el apotegma o aforismo "Los árboles nos impiden ver el bosque", impropriadamente tildado de eufemismo, que en aras de la Cultura, suponemos debido a un inoportuno "lapsus calami".

Agradecido por tanta atención, b.s.m.

JUAN PASCUAL

Almacenes Company

Sólter 9-6-82

Señor director del semanario Sólter, le agradecería publicara esta carta de agradecimiento a ECCA (programa cultural para adultos).

Se que me resultaría mucho más fácil coger el teléfono, y con una simple llamada, daros las gracias, pero me expreso mejor con el bolígrafo, y tal vez así, de paso, animaré a alguien para que se informe, y el curso que viene o haga compañía.

Durante nueve meses me habéis acompañado cada noche una hora, voces sin cuerpo, ni forma, sólo os oía para ayudarme, alentarme y enseñarme.

Confieso que los primeros días me dabais pánico, diez años sin coger un libro, y de repente, casada, trabajando fuera de casa, hijos, y vosotros con el sistema métrico, los verbos, etc. Pero poco a poco, le fui cogiendo gusto, esa hora era salir de la rutina diaria, olvidar los problemas cotidianos para intentar estudiar, aprender, coger aquel hilo que hacía tiempo se había roto por diferentes factores.

No me ha resultado difícil, al contrario, he descubierto facetas en mí que desconocía; no me gustaban las matemáticas, y sin embargo, durante el curso he disfrutado estudiándolas, y como esta muchas más. Me habéis demostrado que toda persona que se proponga

algo, puede llegar a realizarlo, saca tiempo de donde no lo haya.

Sé que muchas personas, como yo, les dará pereza empezar, pensarán: "Después del trabajo fuera de casa, llegar y ponerte a estudiar," pero amigos se nos está yendo el mundo de las manos por la falta de cultura, por las pocas ganas que tenemos de aprender, escuchar y comprender.

Si quiero daros ánimos a todos aquellos que sólo les falta un empujoncito no es ya sólo para que saquéis el título de Graduado Escolar, es para algo más, para que no os pareis ahí, que sigáis leyendo y estudiando, para que no nos paremos donde estamos, un pueblo culto es un gran pueblo. No quiero olvidar a dos personas que han sido las encargadas de llevarnos por el sendero, que vosotros voces sin rostro nos habíais trazado, Juan y

Tomás, dos jóvenes que haciendo una labor extraordinaria pasan inadvertidos, no es lo mismo trabajar con niños que con adultos. Ellos todos los lunes tenían que tener 2 o 3 horas de paciencia, hasta que comprendiéramos las posibles dudas habidas. Y la verdad sea dicha, más de una vez nos merecíamos un buen castigo, pues no resultábamos alumnos ejemplares.

He intentado buscar palabras de agradecimiento para terminar con esta amistad que se inició hace nueve meses, y las más adecuada y sencilla que se me ocurre es GRACIAS Juan y Tomás, GRACIAS voces sin rostro.

ALUMNA E.C.C.A. Mi nombre es, aunque le agradecería permanecer en el anónimo: ENCARNACIÓN SANCHEZ HERNANDEZ.

REHACEMOS COLCHONES DE LANA

Servicio domiciliario de recojida y entrega

disponemos de amplio surtido telas colchón de algodón y tergal

victoria, 1 - tel. 63 12 88 - sólter

LOS TELEVISORES EN COLOR

SANYO

TODO SE VE BIEN EN UN SANYO, INCLUSO EL PRECIO

HOMENATGE A EN PEP ESCOLA

El passat dissabte, dia 12, la nostra Parròquia de Sant Bartomeu va retre un homenatge d'agraïment a l'amo En Pep Coll i Arbona, que ha estat durant seixanta-cinc anys l'escola Major de la nostra Parròquia.

"Missa de tres i altar fumet", i la Coral de Bunyola que va cuidar dels càntics en una celebració emotiva i ben sentida per la majoria dels qui hi participarem, que no fórem pocs, ja que les bancalades de l'Església estaven plenes.

Va presidir la Concelebració el Rector de Sant Bartomeu, Mn. M. Gual, el qual després de l'Eucaristia, va dirigir als assistents un parlament del qual reproduïm els paràgrafs que segueixen:

"Com a Responsable d'aquesta Comunitat de Sant Bartomeu m'ha tocat a mi, esser veu de molts d'altres per agrair-te la tasca que, al llarg de seixanta-cinc anys, tan feelment has complert, i a la qual sempre t'has entregat amb tot el teu cor i amb totes les teves forces".

"No em torna enrera la veu quan et dic que sempre t'he vist, malgrat els anys, amb una disponibilitat

ferma per servir aquesta Casa, arribant, si així ha estat necessari, a sacrificar-te pel que t'havien encarregat o pel que esperaven de tu".

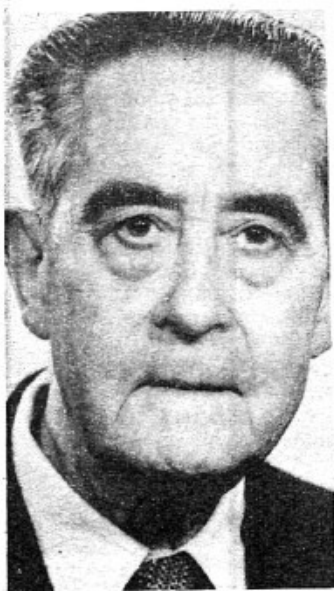
"Devora aquestes qualitats, encara voldria posar-n'hi una altra: la teva prudència. Com home ple de seny has sabut guardar els molts i diversos parers dels qui, exercint el seu ministeri, han arribat a passar per aquesta Casa".

"Aquest és el fonament sobre el qual volem aixecar avui el nostre homenatge de gratitud. Sabem que és un deure que tenim i l'assumim amb alegria. Perquè et semblaren petites i rutinàries les teves tasques, per això, avui públicament, reconeixem el seu valor, i plens d'afecte et repetim: Pep, moltes gràcies per tot, i molts d'anys".

Després d'aquestes encertades paraules, el mateix Mn. Gual va lliurar a l'amo En Pep una placa d'agraïment i recordança. També el batle de Sóller li va lliurar un obsequi. Seguidament, la Coral de Bunyola va interpretar un Concert de cançons populars de la nostra Terra. Va acabar l'homenatge amb un refresc per a tothom al pati del "fossar".

En Pep, a través d'aquestes línies, vol aprofitar l'oportunitat per manifestar el seu agraïment a tots el qui al llarg de tants anys l'han ajudat en la seva tasca. D'una manera especial ens diu que es va alegrar molt de veure a l'homenatge antics escolans i escolanets que ara ja són homes granats. Manifesta també la seva gratitud a tots els qui han fet possible aquest homenatge: al Consell Parroquial, a l'equip de Capellans i a tots els qui hi participaren, així com també, dona les gràcies a l'Ajuntament per l'obsequi que li va fer arribar.

COMISSIO D'INFORMACIO
PARROQUIAL

JUAN VIVAS PIERRE Cabo de la Policía Municipal

Juan Vivas Pierre, Cabo de la Policía Municipal de Sóller, fue uno de los galardonados en la I. Trobada de la Policía Municipal de Mallorca, por sus largos años de servicio a la Policía Sollerica. Con el fueron galardonados otros compañeros de servicio.

—¿Cuántos fuisteis?
—En la I. Trobada de la Policía Municipal de Mallorca recibimos un diploma, todos aquellos policías que habían cumplido los 15 años de servicio. Junto conmigo lo recibieron mis compañeros Juan Xumet, José Colom, Salvador Jordán, Tomás Fusté, Miguel Perelló, y Francisco Ramis.

—¿Cuándo ingresaste en la Policía Municipal?

—Entré en servicio el día 1 de Mayo de 1958, por lo tanto hace 24 años.

—¿Qué plantilla había entonces?

—En total 8, Martín Oliver, Cristino Aroca, Juan Xumet, Vicente Pomer, Francisco Ramis, Paulino Vicente Francisco Cano y yo.

—¿Qué diferencia existe entre la Policía de antes y la de ahora?

—Bueno, es muy grande, si tenemos en cuenta que solamente en la Circulación existe una gran diferencia. De 30 ó 40 coches que existían a los que hoy tenemos, hay un abismo. No solo en la circulación, sino en muchas otras cosas. Somos más respetados, tenemos más cultura, más conocimientos, más medios de seguridad, la plantilla es más amplia. De 8 hemos pasado a 13, aunque actualmente tenemos 4 de baja.

—¿Cuántos Policías quedan de cuando entraste?

—Juan Xumet, que lleva en el servicio unos cuantos años más que yo.

—¿Qué sentiste al recibir esta pequeña recompensa?

—Pues me sentí muy contento por ello. En la

Trobada me encontré con compañeros que hicieron algunos cursillos conmigo, los del 62, 68, 71, 73. Cursillos que me sirvieron para adquirir nuevos conocimientos.

—¿Con qué dificultades se encuentra un cabo de la Policía Municipal?

—En realidad todo el mundo tiene dificultades hoy en día. Nosotros que nos encontramos con una reducida plantilla y durante las 24 horas del día, hay que estar al pie del cañón. Pero gracias a D. S. y con un poco de compañerismo logramos vencer las dificultades. Por ejemplo, por enfermedad del otro Cabo, yo cubro las 24 horas del día.

—¿Cómo actúa Sóller con vosotros?

—El noventa por cien de los vecinos reconocen nuestra labor, puesto que en cualquier momento que nos necesitan, tanto a nivel particular como Policial, acuden a nosotros, para que solucionemos su problema, y nosotros hacemos lo posible para cumplir, con nuestros medios cuando se nos solicita.

—¿La Policía tiene autonomía propia?

—La Policía si se encuentra con un caso de verdadera urgencia, intenta preguntar si tiene autonomía o no. Si las cosas son de trámite normal, nosotros nos regimos por la Alcaldía.

—¿Cómo se portan con vosotros el Alcalde y el Secretario?

—El Alcalde es el primer Alcalde que dialoga con la Policía, personalmente conmigo, cada vez que se trata de ordenar un servicio, dialoga de la manera que se tiene que hacer, llamándome a su despacho ya que él, personalmente, se ocupa en bien del servicio nuestro y de la vecindad. En cuanto al Secretario, más que un superior, es un compañero que reconoce las inquietudes de cada

funcionario. Yo personalmente tengo mucho que agradecerle. Ha reconocido mis desvelos y ha despertado en mí las inquietudes. Ha reorganizado la Patrulla Móvil y desde el 1978, esta policía es más respetada, más reconocida y cada uno de nosotros tiene y sabe cumplir con su obligación.

—¿Cómo es la Policía con los médicos y las urgencias?

—Nosotros ayudamos a los médicos como

enfermeros, como comadrones si importa, como socorristas, en los accidentes, recogemos enfermos de todas clases durante el día y la noche.

—¿Molesta mucho la vecindad a los Municipales?

—La policía no es molestada, es requerida por cualquier circunstancia y a cualquier hora del día o de la noche. Nosotros intentamos hacerlo lo mejor que sabemos y podemos.

MARI VAZQUEZ

—LEA EL

SOLLER

MIGUEL SOLER DEYÁ

MATERIALES CONSTRUCCION - TRANSPORTES

C/. De la mar, 193 - Telf. 63 02 19 - Sóller.

Gran Campaña de Verano

4
LLAUDS "CAPEADOR"

25
BOTES

25
MOTORES FUERA BORDA

100
TABLAS DE SURF

y 50.000 Premios más
Del 15 al 30 de Junio

Al efectuar sus imposiciones, Vd. puede ganar muchos premios "en el acto" (toallas, colchonetas, flotadores, almohadillas, balones, manguitos, etc.) o bien, participar en el sorteo de nuestros grandes premios.

1882

Centenario
SA NOSTRA

1982

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

DEGENERACIO NEURONAL

per V.P.

Fa uns quants d'anys, quan encara anava a escola, havia estudiat ja la teoria del nordamericà Peter J. Laurence, més coneguda com el Principi de Peter, o la teoria de la incompatibilitat. Reconeixuda i aconsellada lectura faig a la gent de seny i vista sense vels i me perdonin per aconsellar un llibre americà, ha estat a un moment de debilitat.

En certs i molts aspectes hom pot dir que acerta el clau, el viu de la qüestió, si bé amb altres, me permet de fer-li uns suggeriments, que si bé no contradir-lo, si afegir unes notes a la seva teoria; fruit de la simple i quotidiana observació del comportament de les gentes que mos enrevolten. Mais, oui. Anem a la qüestió. Què és la degeneració neuronal? L'apatia de les classes altes per seguir dins un nivell de competències? Pot ser. Per aquí comença la divagació elucubradora del present.

Les classes altes, solen ser generacions que per incentiu, impuls o delictes legal, surten del seu status per passar progressivament i amb el temps a una posició social més elevada: mitja o alta. Aquest ascens vertical, no sempre se produeix en angle recte, a vegades potser determinat per una línia curva o trencada dins un espai temporal més o manco curt o llarg. Depèn.

El punt a desenvolupar és la poltrona. Quan l'individu, independent del sexe, raça, o creència

polític o religiosa-morbosa, arriba a l'espai social poltronal, surgeix el nucli bàsic de la incompatibilitat. Comença la degeneració de les neurones que fins ara s'havien anat desenvolupant idòneament. Aquesta degeneració se produeix a dues o més fases: al propi individu resultant de l'ascens o bé a les generacions filials, primeres o posteriors. El primer cas és típic d'ascensos impulsats. Aquets són els casos en que l'individu ha ascendit dins l'escala de posició social per un impuls. O sigui no ha estat per la pròpia potència del seu generador neuro-elèctric sino per una complementarietat o ajuda exterior a ell. Els padrins, els concos, organitzacions religioses i para-religioses (Opus)... són aquets els estaments socials que motiven que un individu pugui sense base pròpia.

Es segon cas que analitzam són les primeres o segones generacions filials de pares o famílies que han aconseguit una poltrona. Aquets són els de la "sopa boba", tenen la menjadora boba o han trobat el llevat posat pels seus pares que cuiden per que els seus fillets no hagin de sofrir penures com passaren ells. Aquestes generacions ho troben ja tot fet i són els primers en degenerar. No entenen la seva situació per que els hi ha vengut imposada i no ha sortit d'un procés evolutiu psico-biològic.

That is the question to

problem in Sóller. Això és, a Sóller patim en un gran grau molt alt de degeneració neuronal. Passaran encara un parell de generacions fins que les actuals poltrones tornin al nivell baix de l'escala i sorgeixin neurones autogeneratives i no impulsades que resolguin tots els problemes. Si analitzam el reste de Mallorca ho verem clar. A Sóller hi ha massa gent en la situació de poltrona i els pocs que no hi estan, o sigui que han tengut una evolució normal, són això, pocs.

Fixau-vos-hi, la majoria de poders facties en mans de materia grisa degenerativa. Per sort estam contemplant un cert resorgiment, encara i que per desgràcia sofrim una gran fuga de cervellets, perquè clar, encara no tenen el poder social, encara que si econòmic, per competir amb els actuals intel·lectos sub.

A les hores d'acabar aquestes retxes se m'ocurreixen dues frases: un a "Platero y yo": "Asnografía: s.f.: se debe decir, con ironía, ¡claro está!, por descripción del hombre imbecil que escribe Diccionarios". I l'altra, anant pel carrer: "chupate el dedo con frígido" vegetant una nina xupant menjant un gelat d'aquells colorants que ara estan de moda per la caixa bamba. Només me queda felicitar al company Terrasa pel nou títol honorífic que vol implantar. Crec que no tindrà dificultat en trobar candidats. O tal vegada te'n sobren?

ARTICLES INEDITS DE MON PARE

per Plàcid Pérez

CAN PROHOM (I)

La de Can Prohom, juntament amb la de Can Mayol del Castellet, era la més magestuosa de les posades que existien a la nostra vila: "antiga morada de los nobles y virtuosos Prohom", l'anomena Rullan i Mir. Havia estat propietat d'una de les més riques famílies de la Vall, avui extingida: els Estade "Prohom", emparentats amb els Estade "Mico" de Sa Casa Nova, i els Estade de Montcaire.

En aquest habitatge s'allotjà Isabel II quan vengué a Sóller pel mes de setembre de 1860; visita relatada pel nostre historiador en el tom II, capítol XIII de la Història de Sóller.

Aquesta família, a més de la finca radical de Can Prohom, que a través de successives adquisicions arribà a ser la tercera de tot el terme en quant a extensió després del Teix i Bilitx, i de la posada del carrer de sa Lluna, posseïa molts d'altres béns en finques rústiques.

Fugint del tema principal d'aquest treball, permeteu-nos una digressió marginal per a poder escodrinyar el procés evolutiu d'aquesta família, en allò que té de curiós i interessant.

A l'estadística general d'esclaus feta el 1878 per ordre dels Jurats del Regne, figura ja un Bartomeu de Stade possessor d'"Unum servum" (Hist. de Sóller, tom I, pàg. 320). Posteriorment, a l'ordenar Jordi Serralta

de Sant Joan, lloctinent del Governador Olfo de Próxida el 1421 la confecció d'un inventari de la plata obrada en forma de "... tassas, copes, plats, scudellas, gresols, pitxers e cetrís..." en poder de particulars, per tal de respondre del possible pagament dels cuantiosos censos deguts als censualistes catalans, un cert Bartomeu Destade denuncia "III tassas blancas" (ib. 388).

Això no vol dir que tals Stade i Destade pertanyessin a la que després fou la família de Can Prohom, però el fet de que generalment només els propietaris de finques rústiques posseïssin esclaus; el de que el Destade de les tassas blanques figurés continuat en la relació de forans — o sia, habitants de fora vila — i el de que, fora rares excepcions, tots els primogènits s'anomenassin Bartomeu, indueix a creure-ho.

D'una forma clarament localitzable, aquesta família apareix per primera vegada en el Cadastre de 1578, pàgina 423, si bé encara no se li atribueix el malnom de "Prohom". Radicat a la demarcació de Castelló, a l'oest de la nostra vall, figuren un Miquel Stada "Mal sperit", amb una possessió anomenada "Mala Veyna" i dos horts; un Bartomeu Stada "Bet", amb una possessió i un hort; un Bartomeu Stada "Luc",

amb una altra possessió i un altre hort; i, finalment, un Bartomeu Stada "Mico", amb "una possessió y una tanque de olivar dita La Bleda, tinent ab possessió del Sor. Hieronim de St. Joan dita La Heretat", valorada en 4.300 lliures.

Aquest darrer Bartomeu és el qui posteriorment, en la pàgina 145 del Cadastre de 1604, amb uns béns totals estimats en 12.300 lliures, veim titolat per primera vegada "Prohom": "La heretat de Bart. Stada, dit Prohom damunt cami, i orts, olivars, boschs y conradissos, 7.000 lliures; lo Refall, 5.000; la posada, 300". De tot això se desprèn que aquest Stada, de mal nom Mico de Castelló, al convertir-se en prohom degut a la seva sòlida posició econòmica, donà nom a la finca on residia; en lloc del cas contrari — prendre el nom de la finca — que era lo més corrent.

Durant més de mig segle, se pot veure que la situació econòmica de la família de Can Prohom segueix un ritme ascendent, malgrat la dificultat que representa distingir els pares dels fills, si tots s'anomenen Bartomeu. Pel juny de 1621, compren de Bernat Scala una parcel·la confrontant per 100 L.; pel mes d'agost de 1622 un altre oliver de Matgí Deya per 150 L., i un camp d'Antoni Pons per 800 L. En el Cadastre de 1626, fol 132, Can Prohom és estimat en 9.000 lliures, i Alconasser 7.000; en canvi, el valor de la posada se fixa en 250 lliures, en lloc de les 300 del Cadastre de 1604. En aquest sentit hem d'advertir que durant segles el valor de la moneda fou estable, i que els augments dels valors cadastrals quasi sempre eren deguts a noves adquisicions o millores en les finques, i no a la depreciació del valor de la moneda que coneixem avui en dia.

POESIA GANADORA EN UN CERTAMEN FUERA DE LA ISLA POR FELICIDAD GARCIA PERARTA

UN SUEÑO

¡Hola corre ven!
no puedo correr
como una mariposa quisiera yo ser
¡Ven! juguemos al ajedrez.
Te estoy esperando, ¡ven!
no me puedo mover.
Aquí en mi silla de ruedas
veo yo amanecer.
Mis piernas muertas, mi vida
no quieren obedecer.
¡Ven juguemos esta vez!
Pero contigo es que jugué alguna vez.
No mi vida ni hoy ni ayer
siempre en mi silla de ruedas
nunca me pude mover.
Mis piernas muerta mi vida
no quieren obedecer.
Si pudiera levantarme
y esas rosas yo coger
y bailar, bailar
como aquel amanecer.
Pero en mi silla de ruedas
nunca me pude mover
y yo sueño que sueño
que bailé como aquel ángel
pero sin alas tal vez

y corría por el campo
y te llevaba mi bien
te tiraba por lo alto
y volvías a caer
te cogía en mis brazos
te besaba yo mi bien
y cogidas de las manos
volábamos otra vez
en esa alfombra de flores
que Cristo hizo al nacer.
Siento desgarrada el alma
de ese sueño que sueño
no es verdad que te llevaba
en mis brazos yo mi bien
ni bailé como aquel ángel
ni jamás yo correré,
sentada siempre en mi silla
veo yo amanecer.
Ha de ser que Dios me vea
y transformándome el ser
beba el agua de la vida
y ya no tenga más sed.
Dios mío ya ni pienso en correr
será que ya me has mirado
y cien veces te quiero ver,
no permitas ese sueño
tan sueño que yo sueño.

GLOSA ALS SOLLERICS D'ENGUANY

Plourà

Una creu de color viu,
símbol de germandat,
aquí mos ha ajuntat,
com la font que cerca el riu.

Un ANONIM i un CONEGUT
són els sollerics d'enguany.
Del tronc ha brostat un tany
i entre el dos, bé han florit.

Entre tanta vanitat
aquí tenim un exemple
com per omplir-ne un temple
d'envejable humilitat.

SOLLERIC ANONIM. ¿Home? ¿Dona?
Benefactor de nostra comunitat.

Gràcies pel que heu sembrat.
La vostra llavor es molt bona.

No volem sobre qui sou.
Guardau vostre anonimat
acceptant nostra amistat
per tot l'amor que vos mou.

I que en deim del CONEGUT?
En JOAN VALLCANERAS ELIES
ha dedicat infinits dies,
vetllant per nostra salut.

JOAN: tu ets el meu amic,
per això te vull abraçar,
abraç que vull partejar
amb l'ABSENT d'aquesta nit.

“ENTREVISTA A L'ARXIDUC LLUIS SALVADOR”

En aquests moments, quan la classe intel·lectual de Mallorca torna a revisar l'obra de L'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, quan les editorials tornen a imprimir la seva obra literària, i quan unes noves generacions de lectors se sumen als incondicionals d'anys enrera, el Setmanari “Sóller” i la revista

mensual “S'Encruia” de Deià no poden deixar de parlar de s'Arxiduc. El “Sóller” perquè, sent el periòdic més antic de les Balears (1885-1982), ha estat l'únic, juntament amb “Última Hora”, que ha viscut l'època de s'Arxiduc a Mallorca; i “S'Encruia” de Deià perquè és la publicació més

pròxima al lloc on visqué: Miramar, Son Marroig... I la col·laboració periodística d'aquestes dues publicacions, veterana una i novella s'altre, se tradueix oferint als seus lectors unes primícies periodístiques. A) Donant notícia del darrer treball inèdit sobre l'Arxiduc escrit

des de Mallorca per Ginka Steinwachs, berlina afincada a Biniaiaix. B) Simulant una entrevista al propi Arxiduc; Na Ginka serà ell, puix coneix el personatge central del seu llibre i s'identifica ideològicament amb Lluís Salvador. C) Oferint un reportatge gràfic singular.

Retrat de Lluís Salvador.

meu país matern (Alemanya) i el meu país d'estada (Mallorca). Jo m'identifico ideològicament amb s'Arxiduc. Les coses si les dic jo no valen, però quan puc expressar els meus pensaments a través d'ell poden trobar més resonància. S'ha de tenir en compte que l'Arxiduc és molt actual. Desgraciadament jo vaig haver de conèixer aquest gran home a través dels magatzems de souvenirs, a Valldemossa, únic lloc on es podia trobar fins ara cosa seva.” Finalment Ginka ens havia de dir que pretenia i què és “Sense núvols si us plau”. “Es un museu imaginari de s'Arxiduc —ens diu de seguida— on es veu un home d'avui amb records dels segles passats. Total l'obra de teatre és un fotògraf amb superposició de dues imatges: una història d'avui i una història del passat. Es una obra pacifista amb tots els sentits (Per exemple si fas una guerra contra el català és antipacifisme). “Després d'una frase pensada i sentida on Ginka Steinwachs ens diu que avui els alemanys conscients tenen ganes d'exiliar-se

degut a una història difícil, tal i com ho va fer també l'Arxiduc; accepta un retus: fer una entrevista a Lluís Salvador, desconegut

per molts mallorquins. Aficar-se ella dins el personatge de la seva obra i simular el periodista que té davant el noble austriac.

Davant els lladroners de Biniaiaix, Ginka ha escrit l'obra de teatre sobre s'Arxiduc.

“JO. L'ARXIDUC LLUIS SALVADOR SOM: ECOLOGISTA, SOCIALISTA, CRISTIA, TERRATINENT, PELEGRI, PINTOR, ESCRITOR, GURU.. I TAMBE SOM EN RAMON LLULL!”

Setmanari. Vostè, Arxiduc, on va néixer i qui és?

Arxiduc.— Jo vaig néixer amb zero anys dia cinc d'agost de 1847 davall un cel-ras fet d'En brunesechi i vora uns jardins de Boboli, on el Palau Pitti a Florència, vora el riu Arno. Vaig ser el tercer fill home dels meus il·lustrissims pares: el Gran Leopold d'Àustria-Toscana i la gran duquesa Maria Antònia de Borbó, filla del rei de Dos Sicílies.

S.— ¿Recorda quines coses el marcaren ja a la seva infantesa?

A.— Sí! En el món de la botà italiana vaig tenir una infantesa quasi idíl·lica, dinant damunt els arbres del Palau en companyia de les moneies i animals que tant estimava. Abans dels 11 anys ja vaig fugir del Palau dels meus pares durant una setmana i vaig estar a una casa de pagès. Per a mi la vida cortesana era com una presó i cercava la sort com una utopia viscuda. Ja als cinc anys vaig aprendre a llegir i a escriure el meu primer idioma, l'alemany; (en aquell temps Àustria ocupava Itàlia i els idiomes italians estaven marginats). Vaig practicar les primeres lletres amb unes fetes de fusta i no vaig voler professor, va ser un criat qui m'ensenyà. Tot ja eren signes de rebel·lia.

S.— Tenim entès que després va passar a viure a Txecoslovaquia! Com va ser això?

A.— Als meus 11 anys m'arriba la tragèdia. El meu pare ha de fugir d'Itàlia perquè els italians no volen l'imperialisme dels Ausburgs. Per política de família l'Emperador el nombra el seu representant a Praga. A partir d'aquí me van imposar els estudis civils i militars característics de la meua noblesa i vaig haver d'estudiar a la capital de

l'imperi: Viena, ciutat que no m'agradava. Als 19 anys vaig haver d'entrar en política a Praga; i tot això d'audiències i presidències no m'anava bé. Me vaig posar en una melancolia negra i vaig demanar al meu oncle, l'Emperador, poder deixar la Cort.

S.— I a on fugí?

A.— Logícament el meu primer viatge fou tornar a Itàlia, la meua nostalgia d'infantesa. Me vaig establir a Trieste. Vaig construir un vaixell a la manera dels fenicis i per tota la Mediterrània viatjava, observava i escrivia. L'any 1867 vaig fer el primer viatge a Mallorca d'anar i tornar, sota un pseudònim que denota l'interès meu de fer-me un lloc nou on viure: Comte del Poble Nou.

S.— Però, més concretament, per què va fugir de la Cort austriaca?

A.— Per la nostàlgia de la infantesa, per la nostàlgia de la vida socialista amb els animals, pel disgust de ser estimat per la meua funció política i no per la meua entitat personal, i perquè no podia parlar en xec amb el Txecoslovac perquè no era llengua reconeguda oficialment. Jo no podia canviar res, era una estàtua de mi mateix i no un home.

S.— Ja sabem que donà un parell de vegades la volta al Món, però on s'establí preferentment?

A.— Vaig conformar un triangle d'estades a la Mediterrània entre Trieste (primaveres), Mallorca (estius) i Líbia (hiverns). La meua segona venguda a Mallorca es fa cinc anys més tard que la que he esmentada abans i compr entre Valldemossa i Deià: Miramar (la meua preferència), Son Marroig, Son Ferrandell, La Pedrissa, Son Gaiart, S'Estaca (que m'agradava perquè per mi

no era una finca sinó un vaixell on des de les finestres semblava que navegaves per dins la mar), Can Costa, Son Moragues, etc...

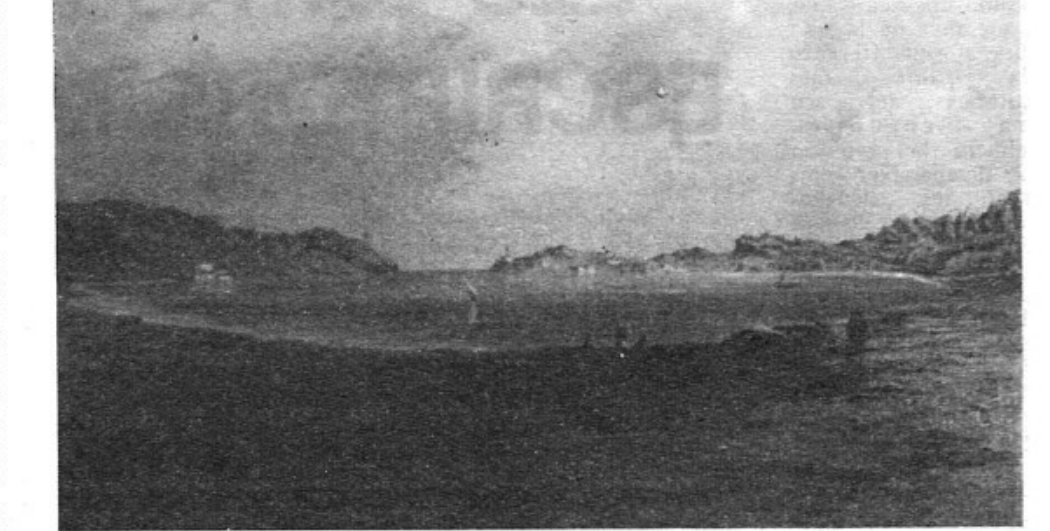
S.— I l'Emperador, no el reclamava tornar a la Cort?

A.— Vaig aconseguir més permisos, i més permisos. Ell sabia que jo era el seu únic contacte amb la gent humil, perquè ell sempre estava vorejat de noblesa. Sabia de la meua saviesa i confiava amb mi en un futur polític. Ell sabia a través de mi lo que passava a tot el Món: avui seria un superministre d'Assumptes Exteriors.

S.— Però senyor Arxiduc Lluís Salvador, atura'm-nos un poc. Vostè realment, qui és?

A.— Li enumeraré: 1) Som un pelegrí, un home que cerca refugi. Els meus viatges són viatges de necessitat interior. 2) Som un home terratinent; compr, restaur i col·leccion; i valor molt les coses dels llocs o visc. Jo vaig fer veure als mallorquins que els seus mobles eren hermosos! 3) Som un home pintor; dibuix realista i detallista perquè encara no ha sorgit la fotografia. També cerc que les coses no es morin abans que siguin al meu paper, amb un aprofundiment contemplatiu perquè vull demostrar a les persones que això que he pintat ha estat hermós. 4) Som un escriptor científic-etnològic intrapropi, sense cap punt de vista etnocèntric. Vull dir que Viena no és el Centre de tot el Món i que un pescador mallorquí me pot ensenyar tant o més. 5) Som poeta. 6) Son gurú, com diuen a Amèrica i a La India. Som un il·luminat d'alguna força còsmica. 7) I jo som En Ramon Llull, la seva reencarnació. En el segle XIX Ramon Llull era un desconegut, i jo el vaig descobrir a Miramar. Comprovava que tots els seus escrits eren meus i tots els meus eren seus, una total identificació ideològica i de treball.

S.— I ara, i cinstint,

Una joia pels solterics: Pintura feta per l'Arxiduc on es veu el Port de Söller del segle passat.

Escrit: Jaume Albertí Fotos: Noguera

breument per l'espai, el meu estimat home és de Deià: Antoni Vives (el meu secretari); la meua estimada dona és Catalina Homar de Valldemossa.

S.— I què pensa de la naturalesa que ens estan destruint?

A.— El món està fet de quatre elements: aigua, aire, terra i foc. La gent fa impurs aquests quatre elements i los destrueix. Jo vull aigua neta, aire net (fora radioactivitat).

S.— I creu amb el cristianisme, què?

A.— Jo vaig a missa diària a les cinc. Cerc una força meua. No és una religió dogmàtica; un capellà luterà o jueu me serviria igual que un catòlic. Lo que tenen de bo les religions es igual a totes.

S.— El sexe i l'amor és un tema actual, què hi diu?, què practica?

A.— A la Càbala dels jueus hi ha una utopia que diu: “Cada home abans de néixer va ser home i dona”. Som un fill hermafrodita del Sol i la Lluna. L'home quan neix només és un mig i ha de trobar l'altre mig perdut perquè així facilita trobar a Déu. I jo vull trobar un mig

home i una mitja dona. El meu estimat home és de Deià: Antoni Vives (el meu secretari); la meua estimada dona és Catalina Homar de Valldemossa.

S.— I què pensa de la naturalesa que ens estan destruint?

A.— El món està fet de quatre elements: aigua, aire, terra i foc. La gent fa impurs aquests quatre elements i los destrueix. Jo vull aigua neta, aire net (fora radioactivitat).

S.— I creu amb el militarisme?

A.— El militarisme és la destrucció dels quatre elements. Jo record les paraules de la Bíblia que són una autèntica descripció dels efectes després d'una guerra atòmica: la terra agitarà suor i tenyirà de gran pavor; terratrèmols tan grans farà que les torres derrocarà; gran foc del cel devallará, mar, fons i rius, tot cremarà...

S.— I què pensa del nacionalisme i els Estats Centralitzats?

A.— Jo vull xerrar friulà a Florència i a mallorquí aquí. No s'ha d'imposar una

llengua a l'altre.

S.— Senyor Arxiduc, vostè era un home amb moltes anècdotes i vivències sobre, ¿no s'enfadaria si només en citam una? Per què sempre anava brut?

A.— Jo no podia perdre el temps canviant-me de roba i rentant-me. No! A més jo no em vull distingir de la gent que fa feina corporal i que tenen tots una pudor. Jo vull eliminar la distinció entre feina corporal i feina intel·lectual. Es una rebel·lia contra la Cort.

Seguint el joc, s'ha aquesta vegada l'Arxiduc (Na Ginka) ens pot contar la seva pròpia mort. Ocorregué a Praga al 67 anys, a 1914. “Davant les dificultats d'heretar el trono d'Àustria, cosa que va desencadenar la Primera Guerra Mundial, Emperador me va fer tornar. Jo ja estava malalt a Mallorca i pocs mesos després vaig morir allà no volent ser emperador.”

I amb aquest darrer paràgraf el joc s'ha acabat. Hem volgut fer una petita aproximació a s'Arxiduc des de la visió personal de Ginka Steinwachs.

Meravellosa imatge de Sa Torre des Port tal com estava quan s'hi passejava Lluís Salvador.

EL TEATRE DE GINKA STEIN WACHS

Ginka Steinwachs

“SENSE NUVOLS SI US PLAU”

Ginka Steinwachs, mitat solterica mitat berlina, acaba d'enllestir a Söller una obra de teatre sobre l'Arxiduc Lluís Salvador. El títol, “Sense núvols si us plau”, surt d'una inscripció d'un rellotge de sol de la Casa de Miramar, on visqué el noble austriac durant tants d'anys. Lo primer que ens apunta Ginka és que la paraula “núvol” també fa referència al núvol atòmic i marca l'obra amb el signe del pacifisme. Nosaltres tenim a dir que aquesta darrera obra literària seva se suma a altres com les dues

novelles sobre París i Berlín que ja té editades, així com l'obra, també teatral, sobre George Sand.

D'on surt aquesta alta dona que lo primer que va fer a Mallorca quan si va establir va ser aprendre a parlar la nostra llengua? Ella nos ho diu: “Som de Guettingen, Alemanya. Visc a Berlín i a Biniaiaix. Vaig estudiar Literatura alemanya, Literatura comparativa i Filosofia de la Religió a Múnic, Berlín i París. Vaig acabar els estudis amb la Tesi: Mitologia del

surrealisme o la retransformació de la cultura en natura (1971). Se me nombrà assistent a l'Escola Normal Superior de París” Na Ginka, que entre altres coses, nos diu que no té tens d'altres afeccions que les purament literàries, que va conèixer Söller per unes circumstàncies familiars i que és una persona lenta, durant-li dos anys escriure aquesta obra literària sobre s'Arxiduc; nos contesta lo següent a la pregunta del per què escollí Lluís Salvador per a escriure d'ell: “He trobat un personatge que me relaciona el

LES CATACUMBES DELS ESCRIPTORS MALLORQUINS

Per Andreu Arbona i Oliver

Jo no vull creure que, durant els anys de la seva dictadura, el general Franco i els homes més representatius del seu govern tenguessen personalment la pretensió de fer desaparèixer dins Espanya les llengües regionals. Però entre els seus subalterns n'hi havia qui se pensaven fer mèrits, i a favorir "el movimiento", si acumulaven les traves per impedir la publicació —en periòdics o en llibres o en propagandes comercials— de qualsevol cosa que no fós en la llengua castellana.

A Mallorca, durant molts d'anys, l'ensenyament de escriure en mallorquí va ésser una cosa prohibida. Vegeu-ne un botó de mostra.

En el mes d'Agost de l'any 1950 els directius de la Congregació Mariana local me demanaren que jo mateix dirigís un curs de d'ortografia mallorquina durant uns quants vespres, a una sala del "Centro Mariano", que és l'edifici actualment anomenat "Centre Parroquial Victòria". Vaig acceptar l'encàrrec.

Però el "Delegado Provincial de la Subsecretaría de Educación Popular" se'n degué temer de que teníem cosa armada. I dia 22 d'Agost va enviar un escrit dirigit an el Prefecte de la Congregació, demanant-li informació de lo que havia proposat de fer. Se li va donar contestació per carta del dia 31, firmada per En Juan Estades Ensenyat, de la qual en guard còpia.

Li explicàvem an el "Delegado" que es tractava "de un cursillo de divulgación cultural mallorquina", a base de dues converses cada setmana —els dimarts i els divendres—, començant el 12 de Setembre, en les quals intervingrien N'Andreu Arbona, En Miquel Marqués Marqués Coll i En Francesc Pérez.

Se consignaven en la carta uns brevíssims esquemes de les matèries que pensaven explicar en les seves respectives converses les esmentades persones. Se tractaria d'unes lectures adequades, d'uns comentaris improvisats, i de respondre a les preguntes que volgués fer qualcú de l'auditori. Se va concretar que la sèrie de converses se faria, començant en la data prevista, en el cas de que "la Delegación" no ens ho prohibís expressament.

La "Delegación" degué quedar satisfeta, i no intervingué més en la qüestió. El curs de ortografia mallorquina se va donar amb una absoluta normalitat i amb una nombrosa assistència de joves i de persones majors que s'interessaven per aprendre, i en tregueren un bon orofit. Val a dir que ningú vengué en pla de inspeccionar, ni de fer-nos traveta.

La censura prèvia dels

periòdics era molt rigorosa en quant a no permetre que es publicàs res en prosa i en mallorquí. En quant an els versos, e-hi havia una mica d'exemplament de màneg. No se'n publicava cap, si es tractava d'autors vivents. Però hi havia una certa tolerància quan se tractava de poetes ja difunts. Les estrofes de la poesia se publicaven en mallorquí. Però tant el títol que els encapçalava com la firma del seu autor se consignaven en castellà. Feia l'efecte d'una cosa molt rara. Però així ho volien les autoritats d'aquell temps.

Es bo de veure que aqueixa situació esdevenia ben incòmoda per les persones que tenien afició a escriure treballs literaris o periodístics en mallorquí, en vers o en prosa.

Ningú se proposa escriure treballs literaris si les seves produccions no tenen la avinentesa d'arribar a un públic, encara que aquest haja d'ésser molt reduït. El destí d'un treball literari no és el de romandre indefinidament inèdit dins un calaix.

En aqueixes circumstàncies e-hi havia a Mallorca un cert nombre de persones joves i de edat madura que se'n desenteniaven de la política, però duïen ben aferrada la afició a les lletres, i les feia falta una oportunitat de comunicació entre ells. Les circumstàncies els obligaren a crear-se una espècie de Catacumbes.

Ja que no podien publicar res en els periòdics, ni editar llibres, se fa ver obligat recórrer a unes reunions clandestines que —si va dir ver— mai foren objecte de molèsties per part de les autoritats, ja que, ni de molt enfora, feren mai olor de conspiracions quantre "el Movimiento".

Me pens que tot va començar amb una gestió del meu germà Miquel, per complaure un jove poeta amic nostre, En Miquel Gayà, del qual el meu germà i jo n'havíem feta coneixença quan En Gayà, en els anys 1937 i 1938, feia el servei militar a Sòller, i fou col·laborador en els dos setmanaris locals, el "SOLLER" i "LA VOZ".

Això degué succeir entre els anys 1944 i 1947. El meu germà Miquel a-les-hores habitava a Palma per els seus quefers comercials. I tenia —com jo mateix— una afectuosa relació familiar amb uns parents nostros, els germans En Mariano i Na Maria de la Mercè Massot i Planes, fadrins de edat madura, qui

habitaven junts una casa molt espaiosa del carrer del Palau, just enfront del jardí del senyor Bisbe.

En Mariano, per el seu caràcter efusiu i la seva extraordinària simpatia, era amic de tot-hom. Na Mercè era una dona molt bona dona, amb aficions literàries, ja que tenia vena de poetessa, i per lo mateix estava relacionada amb moltes de les persones que compartien les mateixes aficions. Jo vaig fer coneixença amb la insigne poetessa Maria-Antònia Salvà a la casa dels esmentats parents nostros.

El meu germà Miquel trobà la solució de complaure En Gayà i de donar-los a conèixer an els qui es preocupaven per les lletres mallorquines, gestionant que el seu amic poeta pogués llegir els seus versos durant una vetlada a la sala d'estar dels germans Massot, on seria fàcil reunir-hi les seves amistats, sense despertar el recel dels cap-pares del "Movimiento", ja que els germans Massot eren persones ben adictes an el mateix, i no eren gens sospitosos en quant a activitats subversives.

A la primera reunió, motivada per la lectura dels versos d'En Miquel Gayà, hi assistí un auditori que va passar de les dues dotzenes de persones. I allà mateix fou acceptada la idea de convocar una reunió consoblant cada quinze dies. I a cada reunió se decidia qui hauria d'ésser el protagonista de la reunió següent.

Com que, amb el temps, va anar augmentant d'una manera progressiva l'auditori, resultà que ja no era abastament espaiosa la sala d'estar de Ca'n Massot. I se trobà una encertada solució, fent que les reunions se celebrassen a un edifici un centenar de passes enfora, en el carrer de Zanglada, on habitaven el poeta sòllerí Don Guillem Colom Ferrà i la seva família. En aquella casa hi havia una sala de molta major cabuda. I no hi havia tampoc perill de sospites de que els qui freqüentaven la casa del poeta ho fessen amb la idea de conspirar. Val a dir que a ningú li arribaren mai molèsties pel fet de assistir a les reunions literàries de ca'n Massot o de ca'n Colom.

El meu germà Miquel i la seva esposa foren contertulís assidus an aquestes reunions literàries. Jo no hi vaig assistir cap vegada, perquè, residint a Sòller, no em venia bé. Però en les meves visites an els

parents Massot els alabava la seva efectiva cooperació en el manteniment de la vida literària de la nostra llengua.

Ja he dit que Na Maria de la Mercè era aficionada a compondre versos. D'aquests n'hi havia que romanien inèdits, si es referien a circumstàncies familiars. Altres se publicaven en el "SOLLER" o a qualcún altre dels periòdics de la illa. Entre les poesies n'hi havia d'inspirades i d'un mèrit ben positiu.

Va succeir que, en acostar-se la data del 24 de Setembre de l'any 1945, que era la festa onomàstica dels dos germans, En Mariano tengué l'acudit de donar una sorpresa a la seva germana, obsequiant-la amb una edició restringida dels seus versos, reunits baix el títol "Violetes" en un volum de 82 pàgines en quart que conté 32 poesies de Na Maria de la Mercè, i una presentació a càrrec de Na Maria-Antònia Salvà, molt amable.

No sé com se degué arreglar En Mariano per fer imprimir aquest llibre, que no dú peu d'impremta, ni va respectar les severes prohibicions a-les-hores vigents. Es clar que el llibre no estava destinat a circular lliurement, ni a posar-se en venda. Fiu una edició restringida, de la qual tots els exemplars, numerats, tenen la dedicació de la autora an el seu destinatari. Jo guard amb molt d'esment l'exemplar dedicat que me va fer arribar la nostra parenta.

Però lo curios del cas —es que això no va acabar d'una manera tan senzilla. I no pel motiu de que sorgissen entrebancs de cap ordre. S'En va derivar una continuació igualment simpàtica i original.

Un bon nombre dels escriptors que havien estat obsequiats amb el volum de "Violetes" volgueren correspondre, reglant a Na Maria de la Mercè per l'obsequi del seu llibre, amb un versos.

Això dugué per conseqüència que, en acostar-se la festa onomàstica de l'any següent —1946— En Mariano volgué donar-li a la seva germana una altra sorpresa, i la va obsequiar amb la edició d'un altre volum de 44 pàgines, que du per títol "Per recordança", i conté un pròleg d'En Guillem Colom Ferrà i una vintena de poesies dels literats qui solien assistir a les tertúlies, i havien agraït amb els seus versos l'obsequi del volum de "Violetes".

El volum "Per

recordança", igualment de edició restringida, i sense peu d'impremta, també me fou remès, i vaig passar gust de llegir-lo.

Entre els escriptors dels quals figuren poesies en el volum esmentat s'hi compten Guillem Colom, Maria Antònia Salvà, Miquel Ferrà, Miquel Dolç, Miquel Gayà, Llorenç Moyà, Bartomeu Guasp, Miquel i Bartomeu Forteza, Jaume Vidal Alcover, Miquel Bota Totxo, Víctor Sunyol i Guillem Massot.

Consider que val la pena donar a conèixer a la joventut d'ara la poesia d'En Miquel Ferrà continguda a l'esmentat volum, ja que és un significatiu document del temps en que les lletres mallorquines devien amagar-se a les Catacumbes.

Per això, acab aquest article amb la reproducció dels versos d'En Miquel Ferrà, dels quals hi ha la particularitat de que no estan recollits a cap dels seus llibres de poemes.

LA LLAR HOSPITALARIA

Es trist, dins una ciutat a-on tothom té un forat i tothom troba un recó per les vespres i matines —en Es Círculo, a Ses Mines, o dins el bar Formentor—,

anar vagant pels carrers oblidats dels femeters, amb les mans dins la butxaca.

I si et vols passar el fred, compondre qualche sonet quan passa una atlotà maca,

i dormir sota un cel llís, tombat damunt un pedrís i de cara a les estrelles, sentint passar pels costats els senyors ben abrigats, tapats fins a les orelles.

Així, en desconsol pregón, anaven errants pel món poetes que bingú cita.

Però ja tenim la pau que el nostro cor necessita, gràcies a un bon cor que habita en el carrer del Palau.

Aquí hem trobat arrecer devora el foc de braser d'un saló ple com un ou, mentres fa vent i no plou dins el levític carrer.

La mestressa diu: —"Veniu!"—

El seu cor és com un niu a-on l'ideal somnia.

A tots acull satisfet, i en el recó més discret s'hi amaga la Poesia.

Bé estam en aquest redòs segur, quiet i ben clòs, lluny de mals dols i de febres, ignorant si en les tenebres dorm o està despert el Drac.

—Mestressa. Déu vos ho pac!

AL TERCER ANIVERSARI

A Don Guillem Colom.

Com un present en el poble de Sòller va neixer l'any 1800.

No pot passar mai de sa Historia un poeta com era ell

era illustre, era autor home humà, i gran senyor.

Senzell en totes les coses com una ofrena de roses emblema de pau i amor.

No era un mestre, era un gran mestre pels qui estimam l'expressió, amic pels qui l'enrevoltavem germa de literatura, va ésser un llum de la cultura i es digne d'admiració! . A.S.

LEA EL

SOLLER

TROBADA VELL I MALALTS

per Felicidad García

El pasado sábado vells i malalts de Sóller y de l'Horta, a las 9 y media de la mañana salieron hacia Lluc donde se reunieron con otros grupos de San Juan de Dios Residencia Virgen de Lluc, Son Dureta y Cruz Roja.

En el trayecto se pudo contemplar la belleza natural y las misteriosas bolas del Puig Mayor, con su impresionante mole de 1.500 metros de altura. Se vieron, con lástima los pantanos vacíos.

A la llegada se puso a todos los grupos una insignia de la Virgen y repartieron el programa de la trobada, que consistió en una misa concelebrada por numerosos sacerdotes, presidida por el Obispo de Mallorca, Teodoro Ubeda. Al principio de la ceremonia el prior de Lluc dió la bienvenida especial para los enfermos, los preferidos de la Virgen. El obispo, en la homilia, dijo entre otras cosas, el dolor y la enfermedad no tiene explicación humana, esta

vida es un caminar para la fé, para la alegría, para la paz y sobre todo para hacer el bien. Hemos de organizar un mundo de manera más justa, luchar contra el mal, tener coraje y en el sufrimiento trabajar para que nuestros semejantes vivan mejor. Jesús que no tenía obligación, murió en la Cruz pero sigue viviendo entre nosotros, resucitado. Siguió diciendo que la iglesia quiere tener gestos para compartir la alegría, junto con los enfermos y mayores, a los pies de la Madre de Dios de Lluc, para que nos de paz, salud y todo lo que necesitamos. Esta trobada ha de ser una voz para ayudar a los enfermos tan necesitados y útiles.

Durante la celebración se ejecutaron bailes mallorquines y se hizo la oferta de flores. El Grup de Vells i Malalts de Sóller ofreció naranjas y limones, lo típico de nuestro valle, resultando bonito y delicado. Los blauets cantaron como los mismos ruiseñores, con sus magníficas voces de oro y

plata. Hubo un solo que fue interrumpido por los aplausos de los asistentes. Después de finalizar la salve, todos los congregados pasaron a un comedor donde se sirvieron refrescos para la comida, que era individual. Por la tarde hubo una atracción cómica dirigida por Jaime Serra, de Inca, muy bien acogida por los congregados.

El regreso fue de lo más alegre y simpático y a la llegada los enfermos fueron acompañados a sus domicilios con coches particulares.

DEFICIENTES SIQUICOS — Sigue la campaña para hacer un taller para niños deficientes psíquicos. Necesitamos muchos socios de 100 ptas. mensuales. Contamos contigo. Ayuda a los niños disminuidos de Sóller a ser normales. Con tu ayuda podrán trabajar. Ahora tienes la oportunidad de hacer algo bueno en tu vida. Para hacerse socio, en la cabina del mercado te espero. Y también a las autoridades, a todo el mundo. Demuéstrame que eres bueno.

LA CESTA DE LA COMPRA

por Mari Vázquez

ESTABILIDAD EN LOS PRECIOS Y ANUNCIO DE SUBIDA EN LA CARNE DE CORDERO

Esta semana tenemos estabilidad casi completa en los productos de primera necesidad. En los productos hortícolas bajan los tomates y los ajos, los precios de la fruta tienden a descender. En cuanto a las carnes se nos anuncia una gran subida para dentro de pocos días, en la carne de cordero. En cuanto al pescado, es difícil de controlar, puesto que cada día tiene precios diferentes, si bien puede apreciarse una muy buena calidad. Referente al Mercadillo podemos decir que cada sábado tiene más vendedores y más compradores, y los sollerics empiezan a verlo con buenos ojos.

POLLO, 180.
CONEJO, 450.

VERDURAS Y HORTALIZAS

Tomates, 90/115.
Berenjenas, 86. Alcachofas, 120. Pimientos, 80/100. Pepinos, 50/60/100. Calabacines, 10. Patatas, 48/50. Cebollas, 20/40. Judías, 200.

PESCADO

Sardinas, 200. Gambas, 1700/2000. Calamares, 800/1000. Mejillones, 110. Salmonetes, 600/700. Bonitos, 500. Sepias, 500/600. Rape, 500/800. Musola, 600/800.

FRUTAS

Sandías, 70/48. Melón, 85/130. Cerezas, 250/300. Peras, 80. Manzanas, 35/40. Albaricoques, 70/140. Naranjas, 60/70. Plátanos, 100/108. Fresas, 120. Limones, 50/60.

FLORES

Q. quideas, 1500. Claveles, D.150. Nebulosa, 60. Statices, 250. Claveles, R.200. Chavelinas, 150M. Rosas, 40/60/100. Gerberas, 35. Lilium, 150. Stelicias, 100. Astromenias, 45. Gladiolos, 50U.

CARNES

TERNERA

Solomillo, 1107. Entrecot, 842. Filetes, 782. Filetes 2a, 596. Carne segunda, 440. Carne Tercera, 217.

CORDERO

Chuletas, 770. Pierna, 615. Brazó, 494. Falda y Cuello, 168.

CERDO

Lomo, 650. Chuletas, 347. Panceta y Costilleja, 224. Magro, 380.

Parròquia de Sant Ramon de Penyaforat. Port: 11.600 pessetes.

TOTAL: 72.240 pessetes. COMISSIO D'INFORMACIO PARROQUIAL

INFORMACION METEOROLOGICA

La noticia la compen un doble fet: la calor i la manca de pluges que esperaven per aquest mes de Juny. Pel que fa a les temperatures, són bastant elevades, amb mínimes de 20 i 22 graus i màximes de 30 i en augment. Per altra part, no se descarta que hi hagi torments per aquest fi de setmana, que mos refrescarien s'ambient i sa terra.

V.P.

LA POLICIA MUNICIPAL DE SOLLER GALAR- DONADA

Juan Vivas, Juan Xumet, Tomás Fuster, Salvador Jordán, José Colom, Miguel Perelló y Francisco Ramis, Policías Municipales de nuestra Ciudad, fueron galardonados por sus largos años de servicio, en la la. Trobada de la Policía Municipal que se llevó a cabo en Son Termes.

Anteriormente, la citada Policía fue galardonada con un magnífico diploma por la Organización para la Naturaleza y Montes.

También se nos informa que a partir del lunes

entrarán en servicio tres nuevos auxiliares de Policía Municipal, con contrato de seis meses, para así hacer un mejor servicio en estos duros meses de verano.

Mari Vázquez.

CURSET PRE-MAT- RIMONIAL

Per a les parelles que hagin d'unir-se en matrimoni, com a creients, hi ha un Curset Pre-Matrimonial, els dies 17, 18 i 19 d'aquest mes de juny. A les nou i mitja del vespre, a la Rectoria. Segurament no hi haurà altre curset prematrimonial fins a començaments del pròxim curs.

COLLECTA DEL "DIA DE MALLORCA MISSIONERA"

Uns tres cents missioners mallorquins treballen anunciant l'Evangeli arreu del món. Cada any la nostra Església els recorda en la solidaritat i la pregària en el "dia de Mallorca Missionera" Vet ací els comptes de la collecta d'ajuda a aquests missioners, recollida a diverses Esglésies de la nostra Vall:

Parròquia de Sant Bertomeu de Sóller: 49.881 pessetes.

Església dels PP. de Sant Felip: 6.900 pessetes.

Parròquia de Biniraitx: 3.859 pessetes.

GRUNDIG
TELEVISION
SERIE ORO
MAS POTENCIA - MENOS CONSUMO

GRUNDIG
ALTA FIDELIDAD

GRUNDIG
AUDIO
UNA NUEVA DIMENSION EN SONIDO

DISTRIBUIDOR: **Casa Pomar** BAUZA, 21 • VICARIO PASTOR, 10 • TEL. 630397 • Sóller

RAFEGUES ESPORTIVES

per Joan

Mas es va classificar en quart lloc amb 45''16, antecedent en primer lloc per Inca amb 42''25, Santa Maria en segon amb 44''42 i Calvià en tercer amb 44''64.

SOLLER TERCER CLASSIFICAT A SA FINAL PROVINCIAL FEMENINA

S'equip femení des Col·legi Sant Vicenç de Paul, guanyador de sa Fase Interzones, es va classificar en tercer lloc a sa Final Provincial disputada es dissabte dia vint-i-nou de maig. Va ocupar es primer lloc es Col·legi Sant Vicenç de Paul de S'Arenal amb seixanta-un punts, seguit pes Joan Capó de Felanitx amb sa mateixa puntuació i en tercer lloc Sant Vicenç de Paul de Sóller amb quaranta-nou punts. Seguidament es varen classificar N.S. Vialfàs de Sa Pobla, Villacarlos i Eivissa.

A destacar ses brillants actuacions de na Maria-Antònia Ramon Pomar, campiona des vuitanta-metres tanques amb un temps de 16''83. De na Felícia Garcia Mari, campiona dins es mil metres amb 3'26''24. I de n'Angela Calafell Morey, Campiona dins es salt d'altura amb 1'30 metres.

Ses classificacions, per especialitats, de ses restants atletes solleriques participants foren ses següents:

JAVELINA: 5.- Rosa Medina Maiol amb 17'08 metres. Sa guanyadora n'Isabel Ayala va aconseguir 28'94 metres.

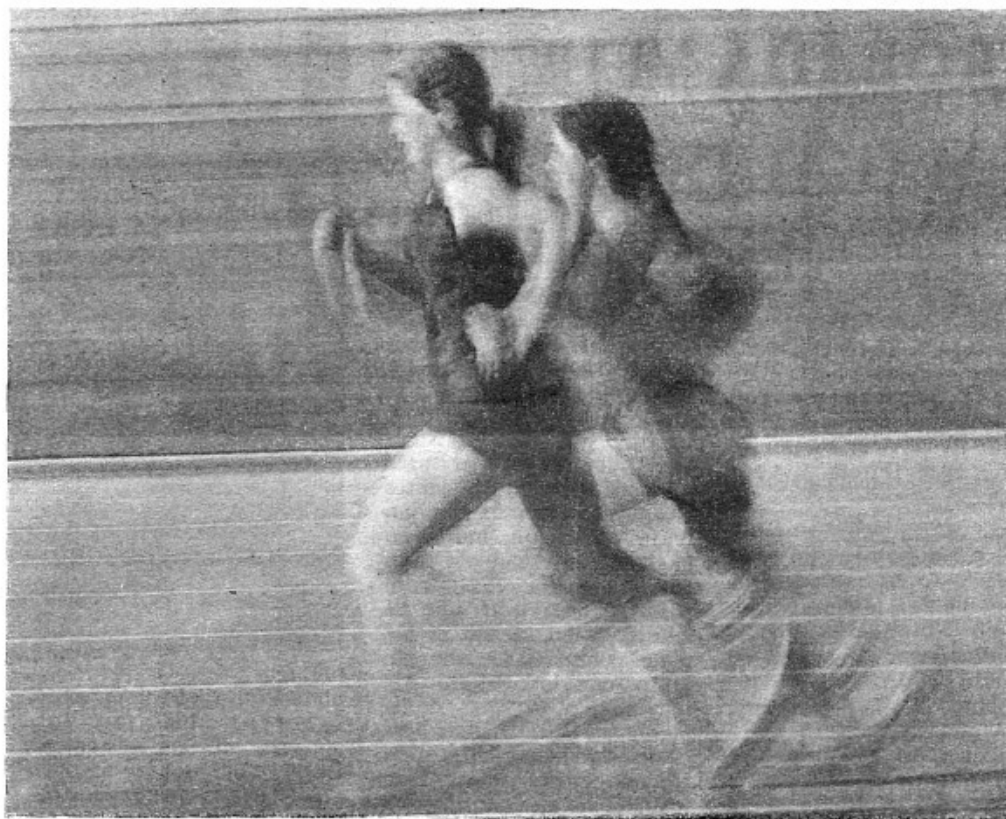
VUITANTA METRES: 5.- Francesca B. Biloni Magro amb 12'09. Sa guanyadora n'Angeles Garcia de s'Arenal va emprar 11'52.

DOS-MIL METRES: 6.- Assumpció López Bolaño amb 8'13''31. Sa guanyadora s'eivissenca Consuelo Schanferbeng va emprar 7'07''51.

TRES-CENTS METRES: 3.- Joana Golard Bestard amb 51'04. Sa guanyadora na Caterina López de Felanitx va emprar 45''29.

PES: 4.- Teresa Golard Bestard amb 6'42 metres. Sa guanyadora na Carme Garcia de s'Arenal va aconseguir 9'23 metres.

LONGITUD: 4.-

Maria-Antònia Arbona Colom amb 3'76 metres. Na Joana Fernandez de s'Arenal, guanyadora va aconseguir 3'91 metres.

LLANÇAMENT DE DIS: 5.- Maria-Josep Serra Ribas

amb 13'16 metres. Sa guanyadora na Maria Capó de Felanitx va aconseguir 18'70 metres.

DOS-MIL METRES: 3.- Angela Magan Montalban

amb 13'01''56. Es va classificar en primer lloc na Maria Perez de Felanitx amb 12'31''74. Fora de concurs va participar na Dolores

(Continúa en página siguiente)

ATLETISME

Ets atletes sollerics segueixen participant a totes ses proves disputades a lo llarg i ampli de sa geografia illenca. Per aquesta setmana hem preparat un breu resum de ses seves darreres activitats, de ses que per manca de temps i d'espai no n'haviem pogut parlar encara.

PROVES FASE INTERZONES MASCULI.-

Com recordarem es Col·legi Es Puig va ésser s'encarregat de representar sa nostra Ciutat a sa fase interzones d'atletisme infantil masculí organitzada per sa Conselleria de Cultura des Consell General Interinsular. Aquesta confrontació entre ses zones de Sóller - Santa Maria - Inca es va disputar es dissabte dia vint-i-dos de maig quedant es sollerics classificats en segon lloc amb trenta-un punts, antecedents per Inca amb cinquanta-un i seguits per Santa Maria amb vint-i-cinc i Calvià amb vint-i-quatre, perdent en conseqüència ets atletes des Puig sa possibilitat de passar a sa Final Provincial a sa que només hi anavan es primers classificats. Va ésser de destacar s'actuació den Guillem Caballero i sa den Damià Bestard primers classificats en es cent metres tanques i altura, respectivament. Sa classificació des sollerics, per especialitats, fou sa següent:

VUITANTA METRES: 4.- Manuel Calvo Tries amb 11''28. Es temps emprat per es primer classificat va ésser de 10''06.

TRES-CENTS METRES: 4.- Josep-L. Groizard Cardona amb 50''13. Es temps emprat pes primers classificat va ésser de 43''87.

MIL METRES: 3.- Martí Arbona Morey amb 3'16''. Es temps den Melchor Mut, primer classificat fou de 10'43''81.

TRES-MIL METRES: 2.- Antoni Rebassa Ordines amb 11'19''. Es temps den Melchor Mut, primer classificat fou de 10'43''81.

CENT METRES TANQUES: Guanyador Guillem Caballero Rullán, de Sóller, abm 19'95, seguit pen Jaume Vallespir d'Inca amb 20''72.

TRES MIL METRES MARXA: 2.- Bernat Cifre Garau amb 19'17'', antecedent per n'Atanasio Vidal d'Inca amb 18'46''.

LLANÇAMENT DE PES: 2.- Pere Cerezo Carrillo amb 8'02 metres, antecedent pen Bernat Cantalapiedra d'Inca amb 8'49 metres.

LLANÇAMENT DE DISC: 3.- Santiago Castelló Alemany amb 15'35 metres. En Miquel Pujades, primer classificat, va obtenir un total de 21'50 metres.

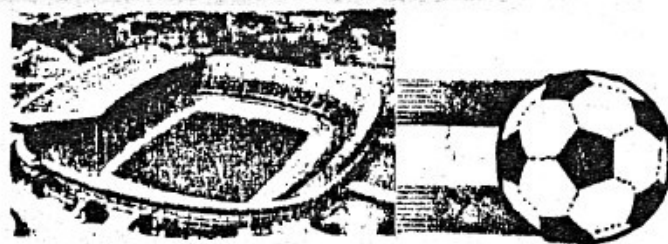
LLANÇAMENT DE JAVELINA: 2.- Vicenç González Colomar amb 22'70 metres, antecedent pen Josep Herrera de Santa Maria amb 26'24 metres.

ALTURA: Guanyador: Damià Bestard Seguí de Sóller, amb 1'50 metres, seguit per n'Ubaldo Llobet d'Inca amb 1'45 metres.

LONGITUD: 3.- Carles Bilbao Soler amb 3'59 metres. Es va imposar en Manuel Cirilo d'Inca amb 4'77 metres.

RELLEU 3x80: S'equip solleric compost pen Calvo-Caballero - Bestard i

"MUNDIAL 82"

VIVALO
MAS
CON
VIDEO

- EN - ELECTRICA CASTAÑER

JERONIMO ESTADES, 6 - TEL. 630577-(SOLLER)

COMPRE HOY
SU VIDEO
POR SOLO
4.500- PTAS.
AL MES

ESTABLECIMIENTO

ACE
S.C.L.

SABA
EL QUE SABE, SABA

TELEVISORES
VIDEOCASSETTES
ALTA FIDELIDAD

Almacenes
Company

Avda. Jerónimo Estades, 3

(Viene de página anterior)

Santiago que va emprar un temps de 12'42"34.

RELLEUS 4 x 80: S'equip compost per na Nadal - Ramon Golard i Bibiloni es va classificar en quart lloc amb 50'04, antecedits en primer lloc per s'Arenal amb 45'46, Felanix amb 46'16, Sa Pobla amb 47'64, i seguits per Eivissa amb 50'05 i Villacarlos amb 51'42.

SEGONA JORNADA D'ATLETISME EN PISTA.

Disputada baix de s'organització de sa Federació Balear d'Atletisme es dissabte dia vuit de maig en es Poliesportiu Prínceps d'Espanya, a sa que hi va participar com es costum un equip d'atletes des "Círculo Sollerense".

Sa millor actuació sollarica fou sa de na Sebastiana Abat, primera classificada dins es vuit-cents metres amb un temps de 2'41" seguida per sa també sollarica Antònia-Maria Martí Munar amb 2'47".

Ses actuacions dets altres participants sollarics foren ses següents:

CENT METRES: 12.- Miquel Ensenyat Sifres amb 12'38. 13.- Xavier Martin Panfil amb 12'43. 18.- Josep-F. Bauçà Pastor amb 12'84. 21.- Sebastia Alcover Tries amb 13'24. Es temps emprat pes guanyador en Joan Pascual de s'Hermes fou de 11'38.

VUIT-CENTS METRES: 4.- Francesc Arbona Mas amb 2'10". 10.- Tomás Paris Rojo amb 2'27". 11.- Llorenç Maiol Quetgles amb 2'28". 12.- Pere-Joan Coll

Adrover amb 2'28". 13.- Miquel Hernandez amb 2'29". Es temps des guanyador, en Joan Bayo de s'Hermes fou de 2'02".

CINC-MIL METRES: 8.- Joan Far Lopez amb 17'33". En Joan Salvà des Mediterrani fou es guanyador emprant 15'52"18.

RELLEUS: S'equip sollaric compost per n'Alcover, en Far, en Maio i n'Ensenyat es va classificar en quart lloc amb 52'02, antecedit per s'Hermes amb 45'08 en primer lloc, s'Ophiusa amb 47'81 en segon i s'Hermes B amb 50'36 en tercer. Seguidament en cinquè lloc es va classificar es segon equip des "Círculo" compost pen Bauçà, n'Hernandez, n'Arbona i en Martin emprant 52'89.

SALT D'ALTURA: ..- Xavier Martin Panfil amb 1'55 metres. Es primer lloc fou pen Carles Ruiz de s'Hermes amb 1'80 metres, brillant primera actuació d'aquesta temporada d'aquest atleta que va intentar batre es record que estenga en Garrido amb 1'85 metres, sense aconseguir-lo.

PES JUVENIL: 2.- Sebastia Capó Canyelles amb 10'24 metres. 4.- Miquel Hernandez Arbona amb 8'64 metres. Es va imposar en Joan Capellà des Mediterrani amb 10'53 metres.

PES SENIORS: 7.- Pere-Joan Coll Adrover amb 8'23 metres. Es va imposar en Carles Ruiz de s'Hermes amb 10'72 metres.

TERCERA JORNADA D'ATLETISME EN PISTA

Ses classificacions des

juniors/seniors dins sa tercera jornada des calendari de competicions en Pista de sa Federació Balear d'Atletisme, disputada dia quinze de maig foren ses següents:

TRES-MIL METRES LLISOS: 13.- Joan Far Lopez amb 10'01"42. 17.- Pere Joan Coll amb 10'54"07.

DOS-CENTS METRES LLISOS: 12.- Miquel Ensenyat Sifres amb 26"24.

DOS-CENTS METRES LLISOS FEMENINS: 2.- Bernadette Cabot Tomás amb 32"12.

QUATRE-CENTS METRES TANQUES: 6.- Miquel Ensenyat Sifres amb 1'07"63.

SALT DE LLARGADA: 6.- Llorenç Maiol Quetgles amb 4'44 metres.

RECTIFICACIO

Es temps emprat per n'Ascensió López Bolaño, primera classificada de grup, i tercera absoluta a sa Fase Interzones des Campionat Escolar, especialitat dos-mil metres llisos fou de 7'57" no 5'57" com per equivocació va sortir publicat fa dues edicions.

QUARTA JORNADA D'ATLETISME EN PISTA.

Dins aquesta quarta jornada d'atletisme en pista disputada dia vint-i-dos de maig es de destacar s'actuació de sa cadet femenina Antonia-Maria Martí Gallego primera classificada dins es vuit-cents metres amb 2'40"45, seguida en segon lloc per na Maria Mari des Lluís Vives amb 2'45"31 i en tercer lloc per sa també sollarica Neus Calero Martorell amb 3'00"94.

Dins es vuit-cents metres masculins, categoria cadets, es sollaric Jaume Lluís Bernat es va classificar en cinquè lloc amb 2'32". Es temps emprat pen Miquel Bennassar des Lluís Vives, primer classificat, fou de 2'05"25.

En quant a sa categoria juvenil es disputava sa segona jornada des Campionats Provincials essent a destacar es segon lloc fora de concurs obtingut pen Francesc Arbona Mas amb 2'07"70 dins es vuit-cents metres.

Ses classificacions dins aquesta categoria foren ses següents:

VUIT-CENTS METRES: 2.- Francesc Arbona Mas amb 2'07"70. 5.- Xavier Martin Panfil amb 2'11"36. 8.- Joan Reinés Tries 2'16"37. 10.- Miquel Hernandez Arbona 2'22"90. 13.- Josep-F. Bauçà Pastor 2'28"20. 14.- Salvador Martí Peñas 2'34"50.

LLAN-AMENT DE PES: 3.- Miquel Hernández Arbona amb 8'52 metres. En Capellà, primer classificat va aconseguir 10'02 metres.

RELLEUS 4 x 400: S'equip compost pen Bauçà - Arbona - Reinés i Martin es va classificar en segon lloc amb 3'58"45, antecedit pes Lluís Vives amb 3'47"85, i seguit pes segon equip

sollaric compost pen Maiol-Coll Martí i Ensenyat amb 4'12"51.

Dins sa categoria des juniors/seniors ets atletes sollarics des "Centro" només varen prendre part a sa prova de vuit-cents metres, a sa que es va imposar es conegut Mateu Domínguez de s'Hermes amb 1'56"82. Es tres sollarics es varen classificar amb aquest ordre: 7.- Miquel Ensenyat Sifres amb 2'14"76. 9.- Llorenç Maiol Quetgles amb 2'19"30. 12.- PereJoan Coll Adrover amb 2'26".

CINQUENA JORNADA D'ATLETISME EN PISTA

Ses classificacions des sollarics dins sa cinquena jornada d'atletisme en pista, darrera des Campionats provincials Juvenils, disputada es passat dissabte dia cinc de juny foren ses següents:

QUATRE-CENTS METRES CADETS: 1.- Tomás Paris Rojo amb 1'09".

MIL-CINC-CENTS METRES: 1.- Bartomeu Torrens Gili amb 4'23"53 (Cadet).

MIL-CINC-CENTS METRES FEMENINS: 1.- Antònia-Maria Martí Gallego amb 5'29"30 (Cadet).

CENT METRES JUVENILS: 7.- Salvador Martí Peñas amb 13"64.

QUATRE-CENTS METRES JUVENILS: 3.-

Xavier Martin Panfil amb 55"49.

MIL-CINC-CENTS METRES JUVENILS: 2.- Francesc Arbona Mas amb 4'22"36. 7.- Miquel Hernandez Arbona 4'44". 8.- Josep-F. Bauçà Pastor 4'49".

MIL-CINC-CENTS METRES FEMENINS JUVENILS: 2.- Sebastiana Abat Bonnin amb 5'26". 7.- Margarida Coll Magro amb 6'13".

JAVELINA JUVENILS: 2.- Miquel Mora Oliver amb 36'27 metres. 6.- Miquel Hernández Arbona 28'13 metres.

RELLEUS JUVENILS 4 x 100: S'equips compost pen Bauçà - Arbona - Mora i Martí es va classificar en segon lloc amb 50"80 antecedit per La Salle amb 50"09.

RELLEUS FEMENINS JUVENILS 4 x 100: S'equip compost per na Martí - Coll - Abad i Cabot

es va classificar en cinquè lloc amb 1'02"55. Es temps emprat pes primers classificats fou dd 56"94.

Dins ses categories de Juniors/Seniors ets atletes des "Círculo" varen prendre part en es 1.500 metres, es 400 metres masculins i femenins i a sa prova de relleus. Ses seves classificacions foren:

MIL-CINC-CENTS METRES: 17.- Llorenç Maiol Quetgles amb 4'45". 20.- Pere-J. Coll Adrover amb 4'50". 21.- Joan Far Lopez amb 5'00".

QUATRE-CENTS METRES MASCULINS: 6.- Miquel Ensenyat Sifres amb 57"07.

QUATRE-CENTS METRES FEMENINS: 2.- Bernadette Cabot Tomás amb 1'14"92.

RELLEUS MASCULINS 4 x 100: S'equip compost pen Martí-Maiol-Tur i Ensenyat va aconseguir un temps de 52"72.

JOAN

COMPRI UNA
AUTÈNTICA ESTUFA
DE LLENYA JØTUL
DE NORUEGA

10 models
diferents

JØTUL
Calor veritable
desde l'any 1853

CIESA
Plaça Vella. 3 Pol·lença Tel. 53 14 71

LEA EL

SOLLER

FUTBOL

II TORNEO DEL LIMON

Hoy sábado, San Pedro-Can Llorens.

Mañana domingo, dos partidos matinales.

En la reunión del pasado miércoles día 9 quedaron ultimados todos los detalles para la puesta en marcha del II Torneo del Limón.

Confirmaron su participación en el mismo seis peñas. Y por lo mismo se ha confeccionado el calendario a base de tres partidos cada semana. Uno el sábado por la tarde, a las 19'15. Y dos en la mañana del domingo. El primero a las 9 y el segundo a las 11.

El torneo es a una sola vuelta. Y está previsto que finalice el domingo día 18 de Julio.

Todos los encuentros se jugarán en el campo Infante Lois, del Destacamento Naval. Resolverá acerca de las posibles incidencias un Comité de Competición, en el cual actúan como Presidente D. Nicolás Cortés Mayo-

ral y como Secretario D. Miguel Angel Feijóo. Son vocales los Sres. Ripoll, Fernández y García.

Hoy sábado por la tarde, a las 19'15, dará comienzo el Torneo con un partido en el cual el San Pedro tendrá como adversario a la peña Restaurante Can Llorens.

Mañana domingo, a las 9, se enfrentarán Destacamento Naval y Restaurante La Lonja.

A las 11, Relojería Sollerense - Pub Nadal.

La segunda jornada se desarrollará en los días 26, 27 y 29, ya que en ese día, que es la fiesta de San Pedro, va a haber un partido por la tarde.

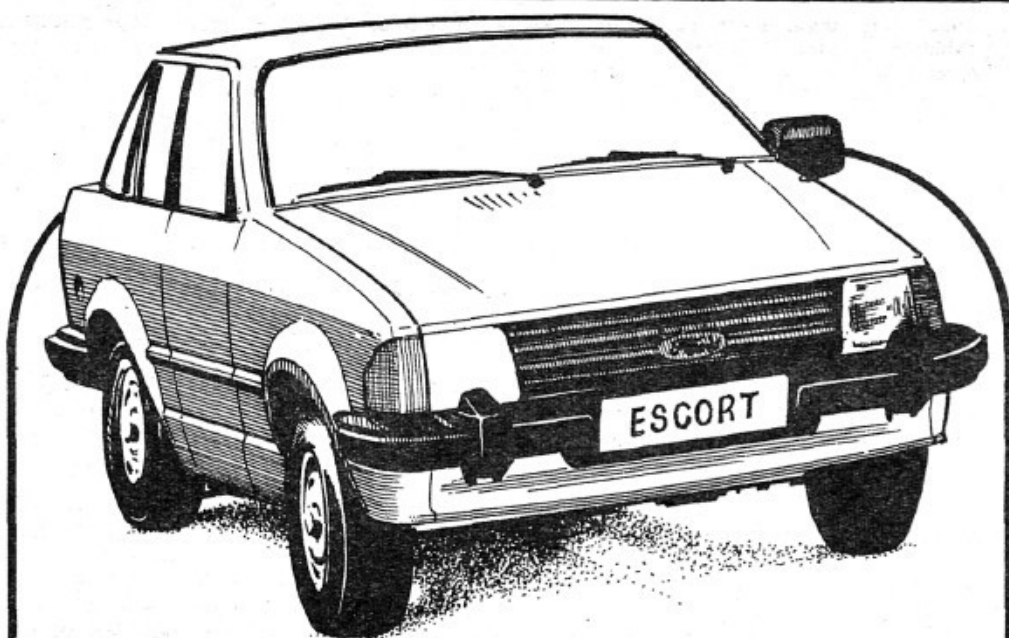
El sábado 26, a las 19'15: Restaurante Can Llorens - Relojería Sollerense.

El domingo 27, a las 9 de la mañana, Restaurante la Lonja - Pub Nadal.

El martes día 29, fiesta de San Pedro, a las 18 horas: Destacamento Naval - San Pedro.

Esperamos que el torneo se desarrolle con absoluta normalidad. Del mismo iremos informando en crónicas semanales a nuestros lectores.

MAKULI

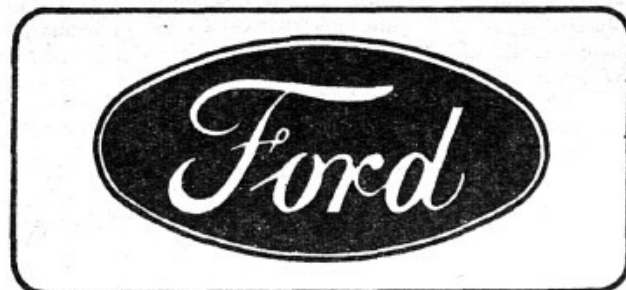
EN SOLLER:

Tofol Martí

Taller mecànic Tel. 63 19 31

Colaborador de MOTOR BALEAR S/a

C/ Aragón 11 - Teléfono 46 36 00 - 04 - 08 - Palma de Mallorca

CINCUENTENARIO DEL BALONCESTO

Conforme se había anunciado oportunamente, se conmemoró en nuestra ciudad, de manera muy digna y muy lucida, el Cincuentenario de la introducción del deporte del Baloncesto en las Baleares.

El primer partido de este deporte, en plan de exhibición, tuvo lugar precisamente en Sóller, en el Campo d'En Maiol, el domingo día 8 de Mayo de 1932 — en que se celebraba la tradicional Feria — entre dos equipos de jóvenes aficionados locales, en los cuales se alineaban asimismo los hermanos Pedro y Juan Reynés Mayol, que habían practicado el Baloncesto en Francia, y se resolvieron a introducirlo entre nosotros.

El Baloncesto es un deporte que ha arraigado bien en nuestras islas, siendo controlado por una propia Federación Balear que cobija a un crecido número de clubs en Mallorca y en Menorca, con equipos de seniors, femeninos, juveniles e infantiles.

Varios de los equipos practican un juego de notable calidad técnica y participan en competiciones oficiales de ámbito nacional, en pugna con clubs de la península. Otros clubs más modestos se limitan a las competiciones regionales. Entre estos se cuenta el veterano club local Juventud Mariana, que, próximo a cumplir los 40 años de su existencia, mantiene muy dignamente su pabellón y goza de la simpatía de los aficionados.

La Junta Directiva del club Juventud Mariana, con la cooperación de un grupo de aficionados, y de simpatizantes, ha realizado una excelente labor en cuanto a la organización de estas Fiestas del Cincuentenario. Y ha contado con un eficaz apoyo de la Federación Balear y de los clubs mallorquines más importantes. El Ayuntamiento de Sóller, la Caja de Pensiones, la Caja de Ahorros de las Baleares, y otras entidades y firmas comerciales han contribuido con generosidad, aportando donativos y trofeos. Lo cual ha permitido que el Cincuentenario haya podido alcanzar el deseado nivel, sin preocupaciones de orden económico. De manera que se ha logrado efectuar una propaganda muy positiva del Baloncesto, al disponer que fuese gratuita la asistencia del público a las competiciones que se celebrasen durante estos días en la pista Victoria.

Ha sido asimismo un detalle muy estimable el de la presencia de nuestro paisano y amigo Pedro Reynés Mayol, pionero del Baloncesto, en los actos del Cincuentenario, pues ha permanecido en nuestra ciudad durante estos días.

Los actos deportivos programados han superado, ciertamente, por su calidad, a lo que cabía esperar, teniendo en cuenta que, para los clubs participantes, ha finalizado la tem-

porada de máxima actividad. Y es natural que se anhele el descanso. Sin embargo, hemos visto durante estos días, en la pista Victoria, partidos magníficos, disputados con garra e ilusión.

Se comenzó en la tarde del jueves día 10 con un bonito partido entre las féminas del Juventud Mariana y las del Colegio Málaga de Palma. Vencieron las de Sóller (54-24).

Luego el equipo senior del Mariana tuvo como adversario al La Salle Marisa, subcampeón de Mallorca. Partido muy igualado, que se resolvió con victoria apretadísima del La Salle por sólo 2 puntos.

El viernes por la tarde dos equipos de alevines del club local se enfrentaron en un encuentro de Mini-Basket.

El sábado día 12 se comenzó a las 6 de la tarde con un partido de juveniles masculinos entre el Patronato y el Juventud Mariana. Vencieron los visitantes.

Luego siguió el partido que los aficionados esperábamos con el mayor interés, pues habían de competir dos clubs de reconocida categoría y de prestigio, que han sido rivales en sucesivos campeonatos. El choque entre La Salle Marisa y Patronato Vacaciones respondió plenamente a la expectación que había despertado. Fue notoria la equivalencia de fuerzas. Y el tanteo se mantuvo incierto hasta el mismo final. Se resolvió con la victoria del La Salle, que de este modo, en el Torneo Triangular, se adjudicó el primer puesto.

El domingo día 13, por la mañana a las 10, dieron comienzo las competiciones, con el partido entre dos equipos de Veteranos (Blancos y Azules). La mayoría de ellos habían sido jugadores en activo del Mariana, años atrás. Y confirmaron la veracidad del aserto de que "quien tuvo, retuvo." Nos deleitaron con una muy lucida actuación.

Seguidamente el Patronato y el Mariana (Seniors) disputaron el tercer encuentro del Torneo Triangular. Un bonito partido. Con un segundo tiempo en que el Patronato se impuso de manera clara.

Los capitanes de todos los equipos en la conmemoración del cincuentenario recibieron artísticos trofeos. Los del encuentro principal del domingo fueron entregados por el Sr. Alcalde de Sóller, por el Pionero del Basket Don Pedro Reynés y por D. Bartolomé Rullán, Pre-

sidente de la Federación Balear.

Además, todos los jugadores de los diversos clubs que intervinieron, fueron obsequiados con unos llaveros conmemorativos del Cincuentenario que se celebraba.

Un detalle simpático. Luego de finalizado el partido de los Veteranos, D. Pedro Reynés, acompañado de otros miembros de la comisión organizadora, se personó en la Residencia Nuestra Señora de la Victoria, donde hizo entrega de un ramo de flores a Da. Antonia Vicens, viuda del Príncipe Salah-el-Din-Fuad, el cual fue un eficaz propulsor del Baloncesto durante los años de su permanencia en Sóller.

Como último acto de la conmemoración del Cincuentenario, debemos hacer mención de la comida de compañerismo que tuvo lugar a las 11'30 en el Hotel Espléndido, con asistencia de unos 150 comensales.

La presidencia estuvo formada por el Sr. Alcalde de Sóller D. Bartolomé Mayol, el Presidente de la Federación Balear D. Bartolomé Rullán, el Pionero D. Pedro Reynés, Da. Apolonia Trías viuda de Juan Reynés, D. Juan Bauzá Rullán, que en 1932 formó parte de uno de los equipos que jugaron el primer partido de exhibición, y nuestro colaborador D. Andrés Arbona.

La comida estuvo servida con el esmero que caracteriza el Hotel Espléndido.

Al final de la misma, el Presidente de la Federación hizo entrega de dos artísticos pergaminos, con el título de Socios de Honor de la Federación Balear de Baloncesto, a favor de D. Pedro y de D. Juan Reynés, con motivo de haber sido ellos, en Mayo de 1932, los introductores del Baloncesto en las Baleares.

Nuestro colaborador D. Andrés Arbona Oliver, dio lectura a su breve discurso en mallorquín, diciendo:

"Senyores i senyors! Amics! Com a periodista de poble, i bastant empès per la edad, he tengut ocasió de assistir an els començaments de moltes d'activitats de tot ordre.

Una bona part de les meves preferències se n'es anada cap a les activitats esportives. Entre aquestes s'hi compta el Bàsket.

Quan els germans Pere i Juan Reynés introduïren, en el mes de Maig de l'any 32, aquest esport entre noltros, jo en vaig haver d'escriure la crònica del primer partit de exhibi-

ció, en el setmanari SOLLER, en el qual col·laboro desde fa 63 anys. I ha de admetre que jo, a les hores, de la tècnica del Bàsket, n'estava bastant dejú.

Passat un cert temps, vaig veure amb simpatia la fundació del club "JUVENTUD MARIANA", de la qual enguany mateix n'hauré de commemorar el 40 aniversari. Durant una partida de temporades vaig tenir un estret contacte amb aquest club local, quan n'era President En Juan Reynés, molt bon amic meu, i pioner del Bàsket, qui va morir fa uns quants anys, i no mos ha pogut acompanyar en aquesta commemoració del Cincuentenario. Perque ell m'ho va demanar, vaig escriure cada setmana cròniques de Bàsket, que se publicaven en el diari "BALEARES" i en els setmanaris "SOLLER" i "HOJA DEL LUNES".

De partits de bàsket, en competicions oficials, n'he vists molts, no tant sols a la pista Victòria, sino també en el Camp d'En Maiol — quan se'n cuidava del Bàsket el Príncipe Fuad —, i en el pati del Covent, i a cal Bisbe, i a una pista que hi va haver en el barri de Ca Na Nicolava.

Però ha estat baix de la organització de l'actual club solleric "JUVENTUD MARIANA", durant molts d'anys, que el Bàsket ha alcançat i ha conservat entre noltros un notable increment. En bona part l'hem d'agrair a la constància i a l'entusiasme dels joves, de les atlotes i dels atlotes que practiquen aquest esport. I a la dedicació constant dels directius, que no defallixen davant les dificultats, i s'esforcen perque el club se mogui dins una trajectoria digna, una temporada darrera l'altra.

M'ha agradat molt que

el Cincuentenario del Bàsket a les nostres illes s'haja pogut celebrar ben dignament, gràcies a la col·laboració de tots, participant-hi la Federació Balear i els clubs de més anomenada. I és un detall ben simpàtic la circumstància de que hi haja pogut estar present un dels qui foren els pioners d'aquest esport, el nostre amic Pere Reynés, qui avui mos presideix en aquest dinar d'amics.

Me vull fer eco del desig de tots noltros, en el sentit de que el Bàsket de Mallorca — i el de Sóller i doni satisfacció, tant an esl qui mos agrada veure'l jugar, com an els qui el practiquen.

Vull expressar també

el meu desig de que el nostre amic Pere Reynés se conservi per molts d'anys amb bona salut, tenent la satisfacció de veure que la lleu que ell va sembrar ha arribat a alcançar un increment tan notable.

Enhorabona a tots els qui han col·laborat en la commemoració d'aquest Cincuentenario! I que per molts d'anys poguem veure entre noltros l'esport del Bàsket vigorós i floreixent!

Al finalitzar su discurso, el Sr. Arbona fue muy aplaudido. Luego el Alcalde de Sóller, Sr. Mayol, y el Presidente de la Federación Sr. Rullán, se congratularon, con sentidas frases, por el éxito conseguido en esa conmemoración del Cincuentenario.

Y la sobremesa se prolongó largo rato, con buen humor, y con los mejores augurios para el Juventud Mariana y para el Baloncesto.

NIVEA
solar
Coppertone
delia!
AFTERSUN®
Ambre Solaire

Distribuidor en Sóller y Comarca
antonio oliver victoria, 1 • tel. 63 12 88
ALMACÉN DE PERFUMERÍA
venta exclusiva a detallistas

SABA
EL QUE SABE, SABA

TELEVISORES
VIDEOCASSETTES
ALTA FIDELIDAD

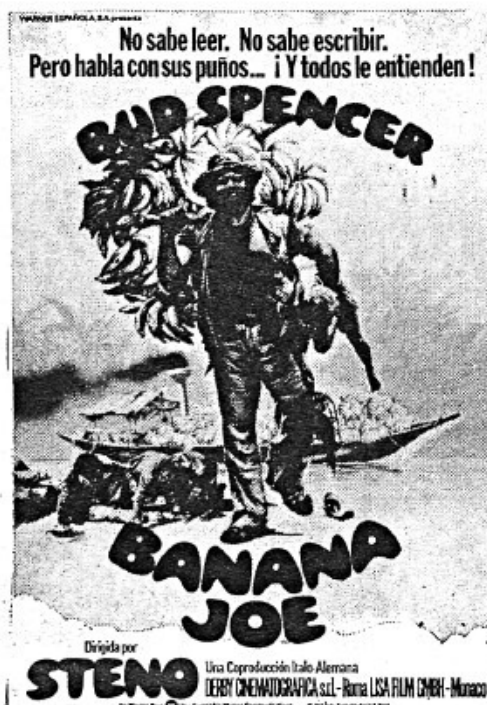
Almacenes
Company

Avda. Jerónimo Estades, 3

CARTELERA CINEMATOGRAFICA

CINE ALCAZAR

HOY DIA 19 Y MAÑANA DOMINGO

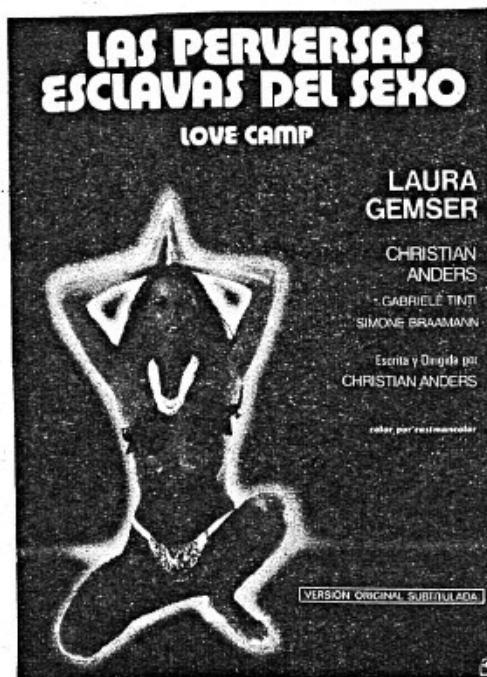

Y MISTER X

PROXIMO SABADO Y DOMINGO
TO ER MUNDO E GUENO

ALIEN EL 8º PASAJERO

JUEVES DIA 24 Y VIERNES 25

Y DULCE MENEÓ (S)

MECANOGRAFIA
Cálculo-Contabilidad.
Se iniciarán nuevos
cursos los días
1 y 15 Julio.
S'ACADEMIA DE
PLAÇA
Pl. Constitució 21 - 1o.

COMPRARIA
VIOLIN
INF. TEL. 630630

VENDO SEAT 600
BUEN ESTADO
Telf: 630403

SE NECESITA CHICA
PARA TRABAJOS
DOMESTICOS DE 9 A
17 HORAS POR TRES
MESES. INF. TEL.
292184 (F-4)

Instalaciones Eléctricas

ANTONIO LLABRES FLORIT
PROYECTOS Y PRESUPUESTOS
C/. José Antonio, 171
Tel. 630897

Sóller (Mallorca)

REPARACIONES

J. SASTRE

FRIGORÍFICOS
CAFETERAS
LAVADORAS
TERMOS
LAVAVAJILLAS
ESTUFAS

SERVICIO OFICIAL FAGOR ASPES

Calle José Antonio, 191 -- Teléfonos 63 06 73
SÓLLER (Mallorca)

HORARI DE MISSES (estiu)

DISSABTES
St. Bartomeu: 20
L'Hospital: 18'30
Es Convent: 17'30 i
19
St. Felip: 19
Biniraix: 20
Fornalutx: 20
L'Horta: 19
Es Port: 20
DPUMENGES
St Bartomeu: 9, 12.

18'30 i 20
L'Hospital: 11
Es Convent: 7'30,
10 i 19
St Felip: 10'30 i
19
Biniraix: 9'30 i 20
Fornalutx: 9'30 i 20
L'Horta: 10'30 i 20
Es Port: 9'30, 12 i
19
Sa Capelleta: 18.

VENTAS ALQUILERES EMPLEOS

A cinco Kms. vendo
terreno con pinos y
olivos, dos caseras, dos
porches, uno de nueva
construcción, cisterna y
carretera. Informes C/.
de sa Mar, 81. (D-2)

VENDO
APARTAMENTO
PUERTO DE SOLLER
Inf. Telf: 630044

SE VENDEN PISOS
Diez años de
facilidades.
Tl. 631053

SE VENDEN NICHOS
nueva construcción
Tres años de
facilidades.
Tl. 631676

BANCO DE CREDITO BALEAR

Bolsa de Madrid

BANCOS	11-6-82	18-6-82
Banco Atlántico	-	-
Banco Popular Español	300	296
Banco Europeo de Negocios	-	-
Banco de Bilbao	355	355
Banco Central	340	337
Banco Español de Crédito	340	334
Banco Exterior de España	306	306
Banco Hispano Americano	316	316
Banco Rural y Mediterráneo	-	-
Banco de Santander	342	348
Banco Urquijo	189	187
Banco de Valencia	257	249
Banco de Vizcaya	368	369
Banco Zaragozano	250	245
Banco de Crédito Balear	-	203

ELECTRICIDAD

Electra de Viesgo	-	116
F.E.C.S.A.	66'50	65'75
F.E.N.O.S.A.	58'25	57'50
Hidroeléctrica Cantábrico	103	102
Hidroeléctrica Cataluña	54'75	-
Hidroeléctrica Española	63'25	62'25
Eléctricas Reunidas Zaragoza	55'25	55'50
Iberduero	51	51
Salto Nansa	150	150
Sevillana de Electricidad	58'75	58
Unión Eléctrica	59'50	58'75

ALIMENTACION

EBRO, Azúcares y Alcoholes	303	-
El Aguila	36'50	35
General Azucarera	-	-

INMOBILIARIA Y CONSTRUCTORA

Cementos Alba	227	230
Dragados y Construcciones	130	126
Inmobiliaria Metro	101	102
Inmobiliaria Urbis	12'75	10'50
Portland Valderrivas	-	247
Urbanizadora Española	-	-
Urbanizadora Metropolitana	175	169
Vallehermoso	75'50	75'50

MINERAS

Ponferrada	100	99
------------	-----	----

QUIMICAS

Energía e Industr. Aragonés	35	34'50
Explosivos Río Tinto	22'75	20
Papeleras Reunidas	-	-
Española de Petróleos	86	81'50

SIDERURGICAS

Altos Hornos	-	-
Auxiliar de FF.CC.	126	-
Duro Felguera	260	-
F.A.S.A.	-	-
Finanzauto	63	-
Material y Construcciones	56	56
Metalúrgica Santa Ana	-	-
S.E.A.T.	16'50	-
Citroën	-	-

MONOPOLIOS

C.A.M.P.S.A.	212	206
Tabacalera	107	-
Telefónica Nacional	72	70

VARIOS

Finanzauto y Servicios	-	-
Galerías Preciados	34	-
General de Inversiones	64	63
Industria y Navegación "INEA"	-	-
Metropolitano de Madrid	-	-

FONDOS DE INVERSION

Eurovalor-1	223'70	223'89
Eurovalor-2	261'88	261'82

DERECHOS DE SUSCRIPCION

Crédito Balear
Sevillana
Hidrola
Fenosa
Banco Pastor
Fecsa

ELS VUIT VENTS

per Jaurés

L'AJUNTAMENT DE FORNALUTX ESCRIU AL MINISTRE D'HISENDA ANY 1876

Aquesta segona setmana de juny ha estat, per a els contribuents espanyols, la "setmana d'Hisenda". En efecte, en la darrera setmana habíem per a presentar la "Declaració de la renda", les oficines centrals i provincials del Ministre d'Hisenda —un dels més antics de l'Administració de l'Estat— s'han vistes saturades més que les cinquanta una setmanes restants de l'any.

Tal circumstància m'ha fet recordar que, esbrinant documents en algun arxiu, en vaig topar, un dia, amb una carta enviada al Senyor Ministre d'Hisenda per l'Ajuntament de Fornalutx, l'any 1876.

Aleshores també a Espanya hi havia un rei. Es deia Alfons XII. I és el besavi del monarca actual. Feia poc temps que ocupava el trone dels seus avantpassats gràcies a un cop d'estat militar que, a finals de 1874, restaura la monarquia borbònica després d'un curt assaig republicà. Mercès a la política d'un estadista, de principis conservadors i mètodes lliberals, com Antonio Canovas del Castillo, Alfons XII era també un rei constitucional.

El 30 de juny d'aquest 1876 el rei d'Espanya sanciona una nova Constitució que de fet durarà fins el 13 de setembre de 1923.

Al poblet de Fornalutx —perdut entre les muntanyes de la serra mallorquina— el batle és Pere Antoni Nadal i Mayol. Els fornaltuxencs el coneixen per "en Pere Antoni Batle" o per "en Pere Antoni de Ca's mestre". El batle de Fornalutx pertany a una família que ha exercit la docència i el curanderisme.

En les seves funcions corporatives Pere Antoni Nadal està assistit per un

secretari-escrivent Joan Vicens. I els noms dels regidors, d'aquell any són Gabriel Ballester, Gaspar Barceló, Jaume Antoni Mayol, Andreu Albertí i Macià Vicens.

El 30 de juliol de 1876 —exactament un mes després de la promulgació de la nova Constitució— batle i regidors estan reunits a les Cases de la Vila. Tothom està preocupat per la situació del camp, la qual per causa d'epidèmies, i a resultes de la guerra civil amb els carlins, no és gaire afalagadora.

El regidor Garpar Barceló pren la paraula, i en vista del pessim estat de les plantacions de taronges, proposa s'envia una carta al Ministre d'Hisenda en demanda de rectificació de l'"amillaramiento".

Es de suposar que la proposta del regidor Barceló degué agradar als demés regidors fornaltuxencs, puix, el mateix dia, s'acorda enviar aquest escrit al Ministre d'Hisenda a Madrid:

"Excmo. Sr. Ministro de Hacienda.— El Ayuntamiento de Fornalutx, en la provincia de las Baleares, con la consideración y respeto debidos a V.E. expone que una terrible plaga cuya causa y origen no ha podido alcanzarse por más frecuentes que hayan sido los ensayos prácticos de los agricultores y aun de personas científicas, ha reducido a los propietarios a la situación más angustiosa, destruyendo por completo sus antes fértiles y frondosos naranjales y convirtiéndolos en campos cuyos productos no alcanzan a cubrir los gastos de cultivo. Efectivamente, Excmo Sr. es un hecho sabido no solo de las autoridades provinciales que se han sucedido en los últimos trece años sino también de los Gobiernos

que han dirigido los destinos de la Nación y de los muchos viajeros que han visitado esta población que su fértil huerta que antes, en un reducido espacio, proporcionaba la subsistencia a multitud de familias y que era la admiración de cuantos la visitaban, es hoy un triste "crial" (?). Esta mortífera plaga que no es solo del momento, que trascenderá quizás a las generaciones venideras porque no afecta a un mayor o menor número de cosechas sino que destruyendo por completo el arbolado y extendiendo su acción a las nuevas plantaciones y aun a los viveres, no puede juzgarse como una calamidad ordinaria de sequía a la que se concede el perdón de uno o más años de contribución, sino que la equidad y la justicia aconsejan una medida de carácter permanente cual es la rectificación del actual amillaramiento a fin de que, depurada así la verdadera riqueza, venga a contribuir este pueblo, en la justa proporción que le corresponde, al sostenimiento de las cargas públicas.— La necesidad de reparar el daño causado por la repetida enfermedad la han sentido las Corporaciones Municipales que durante este período se han sucedido y así es que han acudido repetidamente al Gobierno en demanda hora de un perdón de contribución, hora de una rectificación del amillaramiento que no han podido obtener ya por las circunstancias calamitosas que ha atravesado el país ya por otras causas que no es del momento averiguar.

Pero hoy que ha renacido el orden y que el reinado del Augusto Monarca que ocupa el trono ofrece las mayores garantías de justicia, no puede menos este Ayuntamiento de dirigirse a V.E. manifestándole la necesidad de recurrir a este usual ordenando, previos los

informes que estime oportunos la rectificación del amillaramiento vigente e interin se lleve a efecto esta medida se sirva otorgar a este pueblo el perdón de la mitad de contribución que es lo que se considera que se ha perdido. Por lo que —A.V.E. suplica s se sirva conceder a este pueblo lo expuesto previos los informes que estime convenientes y así lo espera, este Ayuntamiento, de la reconocida justicia de V.E. — Fornalutx, treinta y uno de julio de mil ochocientos setenta y seis".

A finals del mes d'agost o principis de setembre sembla que la Direcció General de Contribucions remeté al Sr Cap Econòmic de la provincia, (nom que aleshores portava el Delegat d'Hisenda) la resposta del Ministeri a tenor del qual, essent que havent-se aprovat pel Consell d'Estat el projecte de reforma general de l'"amillaramiento", no podia dur-se a terme la sollicitat; ni, tampoc, accedir al perdó de la meitat de les contribucions.

NOTA: En "Els Vuits Vents", sobre el Bisbe Nadal i els Estades de Montcaire, deia que la Senyora Catarina Socias de Fangar muller del Senyor Joan Baptista Estades de Montcaire —qual casament havia estat beneït pel propi Bisbe Nadal l'any 1804— morí poc abans de la darrera decada del segle XIX. Doncs bé, Catarina Socias de Fangar, Viuda del

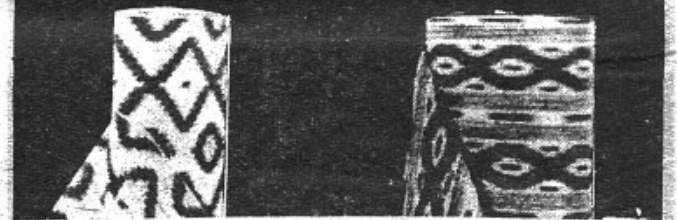
Senyor de la heretat de Montcaire Joan Baptista Estades, morí a Sóller el 18 d'abril de 1866. Les seves despulles foren traslladades al cementiri de Fornalutx. Aquesta senyora havia nascut a Campanet el 22 de Juny de 1788. Quan morí

comptava 77 anys. Des de la mort del seu marit habitava a Ciutat amb un fill seu que era capità de l'exèrcit; però també passava alguna temporada a Sóller, a casa del seu fill sacerdot Pere Josep, en el carrer de l'Hospital.

TELES MALLORQUINES I ROBA DE LLENGOS

a
**CAN
OLIVER**

Carrer Victòria, 1
Tel. 631288 Soller

CA'N OLIVER

TELES MALLORQUINES
ROBA DE LLENGÜES

Victòria, 1 - Telf. 63 12 88

SÓLLER (Mallorca)

Itamar
restaurant

Pida presupuesto

**BODAS
PRIMERAS COMUNIONES**

**Tel. 63 12 05
Port de Sóller**